Hanc Historiam à se scriptam, postmodum summus Pontifex existens, afflictim doluit, & in Epistola (: si bene memini 409.:) ductus poenitentia, acerbe lamentatur.

¶ Enee Siluij poete Senēſis
de duob⁹ amantib⁹ Eurialo et
Lucrecia· opoſculū ad Maria-
num Soſinū feliciter
Incipit· Prefacō

Magnifico ꝛ generoſo mi
liti· dn̄o Gaſpari ſlick
dn̄o noui caſtri ceſareo
Cācellario· ac terraꝝ Egee cubi
tiqȝ Capitaneo· dn̄o ſuo p̄cipuo
Eneas ſiluius poeta imꝑialiſqȝ
ſecretarius S·p·dicit· et ſe red
dit ꝯmēdatū Marianus Senē
ſis ꝯterraneus meus Vir tū mi
tis ingenij tum lr̄aꝝ multaꝝ cu
ius adhuc ſilcȝ viſurus ne ſim
hereos: duos amātes ſibi vt de
ſcriberē rogatū me hijs dieb⁹ fe
cit Nec ēferre dixit rē verā age
rem· an more poetico fingerem
Scis qui vir ſit Mirabē ſi tibi
expendā· Nichil ei p̄ter formā
natura inuidit Homōcio eſt na
ſci ex mea fāilia debuit· cui par
uoꝝ hoīm eſt cognomē Vir eſt
eloq̄ns· iuris vtriuſqȝ ꝯſultus
Hiſtorias omnes nouit· poetrie
peritus eſt Carmen facit et lati
num et tuſcum Philoſophie tā
ſcius q̄ꝫ plato Geometer quaſi
Boecius Innumeris q̄ſi Ma-
crobio ſimilis Nullū inſtrumē
tum ignorat muſicū· Agricultu
ram quaſi v̄gilius nouit Nich
il ciuile ignotū viro· dum iuue
nili adhuc ſtabāt in corpore vi
res Alter eutellus· luctādi ma
giſter Non curſu· non ſaltu· nō
ceſtu poteſtat ſupari Precioſio
ra ſūt interdū parui corporis va
ſcula· vt gēme lapilliqȝ teſtāt
Nec ab re fuerit qd̄ de te Ti-
deo ſcribit Stacius: in hunc te
ferri· Maior in exiguo regna-
bat corpore virtus· dij formam
huic homī ꝛ immortalitatē ſi de
diſſentiris eciā erat deus· Sed
nemo ſortitus eſt oīa int̄ mō
tales· Nullum adhuc noui cui
paucioā q̄ꝫ huic defuerit Quid
q̄ꝫ minutiſſima eciam didicit·
Quaſi alter· Appelles· ſic pin-
git· Nichil emēdacius eſt mich
il lucidius: q̄ꝫ ſua manu ſcripti
codices· Sculpit vt Praxite-
les· nec medicine ignarus eſt
Adde virtutes morales· que ali
os regūt ducūtqȝ· Noui meis
dieb⁹ pleroſqȝ ſtudijs lr̄aꝝ de-
ditos diſciplinis qui admodū
habūdabāt ſed hij nichil ciuili
tatis habebāt· nec rempublicā
nec domeſticā regē norāt· Stu
puit· Paglarenſis· et furti vil
licū accuſauit· qui ſuem fetam
xi· porcellos· vnū dūtaxat emx
cum pullū retulerat Samicinus
mediolanenſis grauidū ſe puta
uit· diuqȝ partū veritus eſt· q̄a
ſe vxor aſcēdit· Hij tamē iuris
maxīm lumē habiti ſūt In ali
is vero vel faſtū vel auariciā in
uenies Hic pliberalis eſt Ol e-
na ſemp ei domus eſt honeſtis
hoſpitibus· nulli aduerſus eſt
pupillos tuetur egros Cōſulat

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

paupib9 ſubuenit. viduas iu/
uat nulli indigenti deeſt. vul/
tus eius quaſi ſocraticus ſemp
eſt idē In aduſis fortē aīm pte
bet. nulla fortuna inflaē. vſuci
as non vt exerceat. ſed vt caue
at q̃ſlibet nouit. Ciuib9 dilec/
tus eſt. peregrinis amatus Nul
li odioſus. nulli grauis. At ho/
mo tantaꝝ vtutū. ait nunc rem
leuiuſculā exigat haud ſcio Jd
ſcio. michil michi illi negaē fas
eſſe. Cum nāqꝫ dū ſenis eſſem
vnice dilexi Nec diminutus ē
amor. q̄uis ſepatus ſit Js q̄ꝫ cū
eſſet ceteris nature dotib9 pdi/
tus. tñ hac maxie pollebat. vt
nullius erga ſe ſterilē eſſe amo
rē ſineret. Huius ergo rogatus
nō ſenſui r̄ſpuēdos. ſcripſiqꝫ du
oꝝ amantū caſus. nec finxi ſics
acta ſenis ē dū ſigiſmūdus Jm
pator illic degeret Tu eciā adē
ras. Et ſi verū hijs aurib9 audi
ui. opaꝫ amori dediſti Ciuitas
veneis ē auīt. qui te norāt vehe
mētqꝫ aſſerūt. qqꝫ nemo te gal
lior fuerit Nichil ibi amatorie
geſtū te inſciū putāt. Jdeo hi/
ſtoriā hanc vt legas p̄cor. ⁊ an
vera ſcripſerī videas. Nec remi
niſci te pudeat. ſi q̄d hm̄ōi non
nūq̄ eueneit tibi. hō eñ ſucās
Qui nūq̄ ſenſit amoris ignes
aut lapis eſt ā beſtia Jſſe nam
qꝫ vel p deoꝝ medullas. non la
tet igneam familiam. Vale

Eneas ſilluius poeta Jmp
ialiſqꝫ ſecretarius S. p. dicit
Mariano ꝛc ſino vtriuſqꝫ iu/
ris interpreti. et ciui ſuo ſem
petis haud conuenientē m erati
mee. tue vero et aduerſam et re
pugnantem. Quid enim eſt
quod vel me iam pene quadra
genariū ſcribē: vel te q̄nquage
nariū de amore ꝯueniat audire
Juuenes aīos res iſta delectat
et tenera corda depaſcit Senes
eñ tam ydonei ſūt amoris audi
tores: q̄ prudēcie iuuenes Nec
quicq̄ eſt ſenectute deformius
que venerē affectat ſine virib9
Jnuenies tñ et aliquos ſenes
amātes. amatos vero nullum
Nam et matronis et puellis ē
deſpectū ſeniū Nullius amore
tenet mulier: niſi quem viderit
etate florentē. Si q̄d aliter au
dis. de. xp° ſubeſt Ego vero ꝯg
noſco amatorium ſcriptū michi
non ꝯuenire. q iā meridiē p̄ter
greſſus: in veſpū feror Sed nō
minus me ſcribē q̄ te poſcere de
decꝫ Ego tibi debeo morigerus
eſſe. tu vide quid poſtules. Nā
quanto es natu maturior: tan/
to equius eſt parere amicicie le
gib9. Quas ſi tua iuſticia non
veretur mandando infringere
nec ſtulticia mea timebit trāſ/
gredi obediēdo. Tua in me tot
ſunt beneficia: michil negare pe/
ticionum tuarū queam: eciam
ſi admixtū ſit aliquid turpitu/
dinis parebo igiē peticioni tue

iam decies mꝉtiplicatē nec am
plius negabo ꝙ tanto conuicio
poſtulas. Non tñ vt ipſe fla-
gitas. fictor ero. nec poete vte-
mur tuba. dum licet vera refer-
re Quis eñ tā neq̄ꝙ eſt vt mē-
tiri velit cum ſe vero poteſt tueri
Quia tu ſepe amator fuiſti nec
ad huc igne cares. Vis tibi vt
duorū amantū hyſtoriam tex-
am. Neq̄cia eſt que te nō ſinit
eſſe ſenem. Ero morigerus cu-
piditati tue ⁊ hāc inguinis egri
caniciē prurire faciam. Nec fin
gam quādo tanta eſt copia veri
Quid eñ eſt toto terrarū orbe
amore comunius. Que ciuitas
qd opidulū que familia vacat
exēplis. Quis tricesimū nac-
tus annū amoris cauſa nullum
ꝑegit facinus. Ego de me facio
coniecturā quem amor in mille ꝑ
icula miſit Ago ſuperis gracias
ꝙ ſtructas inſidias milies fu-
gi feliciori aſtro marte quē vul
canus cū venē iacentē ferreo il-
laqueauit reticulo deridendum
qȝ dijs ceteris oſtēdit ſȝ alienos
ꝙ̄ meos amores attingam nec
dum vetuſti cinēs ignis euoluo
ſcintillam ad huc viuentē repe
riam Referā aūt mirū amorem
peneqȝ incredibilē q̄ duo ama-
tes ne dicam amētes inuicem
exarſere Nec vetuſtis nec obli
teratis vtar exemplis ſȝ nr̄i tēpo
ris ārdentes faces exponā Nec
troyanos nͨ babilonos ſȝ nr̄e
vrbis amores audies ꝙ̄uis ex
amantibus alter̄ ſub arcto na
tus fuerit celo forſitan et hinc
fugē aliq̄d vtilitatis licebit Nā
cū puella que in argumentum
venit amatore ꝑdito inter plo-
randum meſtam et indignātē
exalauerit aīaȝ alter vero poſt
hac nūq̄ꝙ vere leticie particeps
fuerit cōmincio quedā iuueni
bus erit hijs vt abſtineāt iu-
gis. Audiāt igitur adoleſcen
tule et hoc exacte caſu videant
ne poſt amores iuuenū ſe eant
ꝑditū Inſtruit hec hyſtoria iu
uenes ne milicie ſe attingant
amoris que plus fellis habȝ ꝙ̄
mellis. Sed omiſſa laſciuia q̄
hoīes reddit inſanos v̄tutis in
cumbant ſtudijs que poſſeſſo-
rē ſuū gl'ia beare pōt. In amo-
re autē quot lateant mala. ſi
quis aliūde neſcit. hinc poterit
ſcire. Tu vale et hyſtorie quā
me cogis ſcribē attētus audi-
Vrbem ſenas tor eſto
vñ tibi et añ origo eſt
intrāti Sigiſmūdo Ce
ſari. quot honores impenſi fue-
rūt iā vbiqȝ vulgatū ē Palaci
ū illi aput ſacellū ſancte māte
ſuꝑ viā q̄ ad tophoꝝ ducit por
tā ſtrictā ꝯparatū fuit Huc poſt
ꝙ̄ cerimonie ꝑacte ſunt cum ve
niſſȝ Sigiſmūdus q̄tuor mari-
tatas obuiā habuit nobilitate
forma etate ornatuqȝ pes non
morᷓles ſȝ deas quiſqȝ putauit

Si tres duntaxat fuiſſent ·
ille videri poterant: quas refe-
runt paridem per quietem vi-
diſſe · Erat Sigiſmundus licet
grandeuus in libidinem pro-
nus · matronarū alloquijs ad
modum oblectabatur et femi-
neis blandimentis gaudebat
nec ſuauius illi quicq̄ fuit: illu
ſtrium aſpectu mulierum · Vt
ergo has vidit diſſimiles equo
inter manus earum exceptus
eſt · et ad comites verſus · ait ·
Similes ne vnq̄ hijs feminas
vidiſtis? Ego dubius ſum · an
facies humane ſint · angelici
vultus ſunt celeſtes certe · Il-
le oculos humi deijcientes vt ve
recundiores fiunt · ſic pulcrio-
res redduntur Sparſo namq;
inter genas rubore · tales da-
bant ore colores · quales indi-
cum ebur oſtro violatum · aut
quales reddunt alba immixta
purpureis roſis lilia · Preci-
puo tamen inter eas nitore lu-
crecia fulſit · adoleſcentula non
dum annos viginti nacta · in
familia camillorum pre diuiti
viro menelao nupta · Indigno
tū cui tū decus domi ſeruiret ·
ſed digno · quē vxor deciperet · et
ſicut nos dicimus · cornutū q̄ſi
ceruum redderet · Statura mu-
lieris eminencior reliquis Co-
me illi copioſe · et aureis lamis
ſimiles Quas non more vgīnū
retrofuſas miſerat · ſed auro gē

miſq; icluſeāt Frons alta · ſpa
cijq; decētis · nulla intſecta ru-
ga Supcilia in arcū teſa · pilis
paucis nigriſq; dbito intuallo
diſiūcta Oculi tanto nitoē ſplē
dētes: vt in ſolis mody reſpiaen
cuū intuitus ebetaret · Hijs illa
et occidere q̄s voluit poterat: et
mortuos cū libuiſſz · in vitā reſu
mē Naſus in filum directus · ro
ſeas genas eq̄li menſura diſcri
minabat · Nichil hijs genis
amabilius · nichil dlectabilius
viſu Que cū mulier riſit: ī pua
vtrāq; dhiſcebāt foueā Nemo
has vidit q̄ non cupet oſculari
Os puū decēſq; labra corallini
coloris · ad morſū aptiſſima · dē
tes puuli et in ordinem poſiti
ex criſtallo videbant · p q̄s tre
mula lingua diſcurrēs: non ſer
monē ſꝫ armoniā ſuauiſſimam
mouebat Quid dicā menti ſpe
ciem aut gule candorē? Nichil
illo in corpore non laudabile ·
interioris forme iudicium fa-
ciente exteriori Nemo hāc aſpex
it · qui viro non inuideret Erat
inſup in eius ore multe facecie
Sermo is fuit · qualem rumor
eſt graccoꝝ matrē habuiſſe cor-
neliam ſiue hortēſij filiam Nec
ſuauius aliquid eius oracione
nec modeſtius fuit · non vt ple-
req; triſti facie honeſtatē oſtē
debat ſꝫ alacri vultū modeſti
am · non timida non audax ·
ſed temperatum verecundie metu

virilē aīm ſub feīneo corꝰ gere
bat. Veſtes illi mltiplices erāt
nō monilia nō fibule nō baltei
non armille deerāt ſiedimicula
capitis mirifica. multi viniones
adamanteſqꝫ tum in digitis tū
in ſerto fuē. non helenā pulcri//
orem fuiſſe crediderī. quo die
paridē in cōuiuio menelaus ex//
cepit Nec cenacōrem andro//
machen cū ſacris hectoris inici
ata eſt nupcijs Int has et ka
therina peruchia fuit que pau
lo poſt diem functa ceſarem in
funeribꝰ habuit. qui et gnatū
eius inicia an ſepulchrū dona
uit ǭuis infantē Cuius quo//
qꝫ mirabilis forme decus eluce
bat inferior tamē lucrecia erat
Omnis de lucrecia ſermo audi
ebat. hanc ceſar hanc ceteri cō
mēdabant intuebantqꝫ Quo//
cūqꝫ illa vtebat eo et oculi ſeq
bant aſtanciū Vnus tamē int
illos plus equo in illam fereba
tur Eurialus franco quē nec for
ma nᶜ diuicie amori ēddebant
ineptū duoꝝ et triginta annoꝝ
erat Non eminētis ſtature ſꝫ le
te grateqꝫ habitudīs Illuſtris
oculis malis ad grāz rubeſcen//
tibꝰ ceteris mēbris non ſīn qua
dam maieſtate decoris ſtature
correſpondētibꝰ ſielīq curiales
ꝓpter longīquam miliciaz om//
nes auro exauſſi erāt Hic quia
et domi habundabat et ꝓpter
amiciciam ceſaris magis mira

recipiebat Indies cenacice cō//
ſpectibꝰ hoīm reddebat longū
famulorū ordinē pone ducebat
Tū equitales illi erant q̄les in
fabulis eſt ad troyā veniſſe mē
noīs Nichil huic ad excitan//
dum illū blandū animi calorez
quē amorē vocant preter ociū de
erat Sed vicit iuuēta et luxus
tū leta fortune bona quibꝰ ille
nutrit nec potēs Eurialus ſui
vt lucreciam vidit ardere puel
lam cepit. herenſqꝫ vultui nil
ſatis vidiſſe putauit. Nec im//
pune dilexit Mira res Multi
egregia forma iuuenes ſꝫ vnū
hūc lucrecia|pl'es honeſti corpo
ris mulieres. ſꝫ hanc vnam Eu
rialus ſibi delegit Nō tū hac
ipa die vel in ſe flāmaz lucrecia
cognouit Euriale vel ille lucre
cie Amare ſe fruſtra vterqꝫ pu//
tauit Vt igit cerimonijs ſa//
cro ceſaris capiti pactis modus
fuit et illa domum reuſa in Eu
rialū tota. in lucreciam totus
Eurialus ferebat. Quis nunc
tiſbes et pirami fabulam demire
Inē q̄s noticiam p̄moſqꝫ gra//
dus vicinia fecit quippe domos
habuere cōtiguas Tempore cre
uit amor Hij nuſq̄ ſe prius vi
derant nec fama cognouerant
Hic franco. illa etruſca fuit nec
lingue commercium interceſſit
ſed oculis tantū res acta eſt cū
alter alteri placuiſſet Saucia
ergo graui cura lucrecia et igne

capta decoriam ſe maritã ſa obli
uiſcit͛ virũ odit· et alens vul
nerũ vulnus: infixos pectori te
net Curiali vultus · Nec vllã
mẽbris ſuis q̃etem ꝑbet· ſcãz
neſcio q̃d obſtat· apt· vt ãpli-
us herere viro neq̃ã nil me iu-
uãt eius amplexus· nil oblec
tãt oſcula· faſtidiũ verba inge
rũt· peregrini ſemp ãte oculos
eſt ymago· qui hodie ꝓpe erãt
Caſari · excute cõceptas e caſto
pectore flãmas ſi potes infelix
Si poſſem nõ eſſem egra vt ſũ
Noua me vis inuitã trahit A
liud cupido ſuadet · aliud mẽs
Scio ꝙ eſt melius· q̃d deterius
ẽ ſeq̃r O ciuis egregia ac no-
bilis· q̃d tibi cũ peregrino eſt͛
q̃d in extraneo vreris ͛ Quid
thalamos alieni cõcipis orbis
Si virũ faſtidis· hec etiã põt
dare t͛ra q̃d ames· Sed heu m̃
quenã illius eſt facies· q̃in non
moueat eius forma· etas g͛ſ
virtus͛ Certe mea pectora mo-
uit· ⁊ ferat opẽ· diſpereo· dij me
liora dent· vach prodam ego
caſtos hymeneos meq̃ȝ aduen
eneſcio cui credã ͛ qui vbi ab-
uſus me fuerit abeat virq̃ȝ ſit
alterius ⁊ me pene reliq̃t· Sȝ
non is eſt eius vultus· non ea
nobilitas aĩmi videt͛ · nec grã
forme illa eſt· vt timeã frau-
des ⁊ amoris obliuia noſtri ⁊
dabit añ fidẽ· Cur tuta timeã͛
Accingar et oẽm moram pellã

Ego quoq̃ȝ ita ſum pulchra· vt
nõ me minus ille velit· q̃ȝ ego
ipſum cupiam· Sẽper ſe michi
dabit ſi ſemel ad oſcula fue-
rit receptus mea· Quot me ã
biunt proci · quocunq̃ȝ pergo
Quot riuales ante fores ex-
cubãt meas͛ Dabo amori ope
ram· aut hic manebit· aut me
ſecum abiturus abducit· Er-
go ego et matrem et virum et
patriam relinquam͛ Seua eſt
mater· et meis ſemper infeſta
gaudijs viro caret q̃ȝ potiri ma
lo Patria illic ẽ· v̇ delectat vi
uere · At famã perdã · Quid
michi rumores hominum · q̃s
ipſa non audiam ͛ Nichil au
det qui fame minis ſtudet M͛l
te hoc fecerunt alio · Rapi ele
na voluit · non inuitam aſpor-
tauit paris· Quid dianam re
feram vel medeam ͛ Nemo er-
rantem arguit qui cum mul-
tis errat· Sic lucrecia· nec in-
tra pectus minora incendia nu
triebat Eurialus Medias inter
Ceſaris curiam et Euriali do-
mum · lucrecia edes habuit ·
Nec pallacium Eurialus pe-
tere poterat · quin illam ex al-
tis ſe oſtentantem feneſtris ha
beret in oculis · Sed erubuit
ſemper lucrecia cum Eurialũ
vidit que res ceſarem dedit
amoris conſcium · Nam cum
ex ſua conſuetudine · nunc
huc nunc equitaret illuc· ⁊ hac

ſepe tñſiret: aĩa adũtit mutai fe-
minã Euriali aduẽtu. q ſibi q̃ſi
octauiano mecenates aſtabat
Ad quem viſus Euriale ſiccine
vris feias ? Mulier illa te ar-
det Semel tãq̃ amãti mũdẽt
Vbi ad edes lucrecie ventũ eſt
Euriali oculos pilleo contexit
Nec videb' inq̃t qđ ames. ego
hoc ſpectaculo fruã. Tũ Euri
alus Quid hoc ſignũ ẽ Ceſar
Nihil mihi cũ illa Sʒ hoc facẽ
vitãdũ eſt. ne cãuſtãtes in ſuſpi
cõʒ abducas Erãt Eurialo ſpa
dix equus ãdue cũicis. angiſti
qʒ capitis. quem ɋ buis aluus
ɋ obeſa tergora. ſpectabilẽ ẽdđ
bãt aĩoſo pectore choris luxori
ãtẽ. q ſonãte tuba: ſtaẽ loco neſ
ciebat. Mutabat auribꝯ ɋ cõl
lectũ fremẽs voluit ſub auribꝯ
ignẽ. denſa iuba. et dextro iac
tata ẽcũbebãt in ãmo. Et cauãs
tellurẽ ſolido cornu ẽguit ſona-
bat vngula. Simil' illi fiebat
Eurialus viſo lucrecia. Que li
cet dũ ſola fuit claudẽ viã deſ
tinaſſʒ amori vt tñ illũ aſpexit
nec modũ flãme nec ſibi pone
bat. Sʒ vt ſiccus agẽ q̃ admiſ
ſo igne cõburiẽ ſi chori pflant
altius flãmeſcit ſic ĩfelix lu crẽ
cia exãdebat. Ita eſt ſane vt
ſapiẽtibꝯ videẽ Humiles tãtũ
caſas ĩhabitat caſtitas Solaqʒ
paupies affectu ſano teneẽ et
q̃ domus ſe coẽcet modico diui
tes edes neſcit pudicicia Quiſ

q̃s ſecũdis rebꝯ exultat ſemper
inſolita appetit delicatas eligit
domos et penates magnos di
ta fortune comes libido Intui-
cis igiẽ Euriolũ q̃ ſepe intrãſeũ
tẽ lucrecia nec ãdorẽ opeſcere
potẽs diu ſe cũ cogitauit cui ſe
patefaceret. Nã q tacitus ãdet
magis vriẽ Erat int' viri ſuos
zoſias teutunicos ſenex heroqʒ
ſidus cui iã ſuiuerat diu. libera
lit huc aggrediẽ amãs. plus
nacõni q̃ homini credẽs Ibat
magna pcerũ ſtipãte ca tua p
vrbem Ceſar. iãqʒ lucrcie domũ
pteribat q vbi ad eſſe Euria-
lum cnoguit Adeſto inq̃t zo-
ſia paucis te volo Reſpice deorſũ
ex feneſtra vbinã gẽciũ inuẽ
tus ẽ huic ſimilis vident oẽs
calamiſtrati ſũt erecti eminẽti-
bꝯ humeris aſpice caſaries et
madido circo cõtortos crines
Vh. q̃les facies oẽs lactea colla
ferũt Quo ſeſe oẽe ferũt q̃ for
ti pectore Aliud eſt hoc homi-
num genus. q̃ terra noſtra p
ducat. ſemen hoc deorum eſt
aut celo miſſa progenies O ſi
ex his michi virum fortuna de
diſſet Niſi teſtes oculi eſſent
nunq̃ tibi narranti hec credi-
diſſem E ſi fama fuerit preſ-
tare omnibus gentibus ger-
manos credo ſubiectam boree
fore plagam ex frigore mag-
no albedinem mutuari. Sed
noſtim tu alios ? q̃ plurimos

inq̄t ſoſias Tū lucrecia· Euri⸗
alū ſtaconem noſti: Tanq̄ꝫ me
ayt ſoſias · Cur tñ hoc rogas
Dicā inq̄t lucrecia Scio ꝙ in
aptū nō ibit Hanc ſpem mihi
tua bonitas facit Ex hiis q̄ ceſari
aſtāt· nemo mihi eſt Eurialo
gracior In hūc animus meus
cōmotus eſt · neſcio q̄bꝫ exu⸗
ror flāmis Nec illū obliniſci
nec michi pacē poſſū dare: miſ
ei me facio not Pā ergo oro
ſoſia· cōueni Eurialū dic me ip
ſū amare Nil volo ex te ampli
us· nec tu fruſtra hoc nūciū fa
cies· Quid audio refert ſoſias
Heccine me flagicia facere aut
cogitare heia Probā ne ego
dñm · iāqꝫ ſenex incipiā fallere
quod iuuenis abhorrui Quin
pocius clara ꝓgenies huius ve
bis extirpa nefandas flāmas
e caſto pectore ne obſeq̄re dire
ſpei· extingue ignē non egre a⸗
morē pellit: qui ꝑmis obſtat ī
ſultibꝫ Qui dulce malū blan⸗
diendo nutrit duri ꝛ inſolentis
dñi ſuiututi ſe dat· nec cū vult
excutere iugū· pōt· ꝙ ſi hoc re⸗
ſciret maritus · heu q̄bꝫ te ille
laceraret modis· Nullus diu
latere pōt amor· Tace inq̄t
lucrecia· Nihil loci teror eſt
Nihil timet· q̄ non timet mo
ri Quecūqꝫ dederit exitū caſus
ferā Quo miſera pgis ſoſias
retulit· domū infamē reddis
ſolaqꝫ tui gn̄is eris adultera

Tutū eſſe facinus reris mille
circa te oculi ſūt Non ſinet ge
mitꝰ occultū ſcelus· ñ vir· ñ cog
nati· non ācille· ſerui vt taci⸗
ant iumenta loquent · et ca⸗
nes et poſtes ꝛ marmora te ac
cuſabūt Atqꝫ vt ſceles omīa
qui videt omīa· celare non po
tes deum· diſce ꝙ pena pn̄s cō
ſcie mentis et animus culpa
plenus ſeqꝫ ipm̄ timens nega
ta eſt magnis ſceleribus fides
Conpeſcē obſecro impij amo⸗
ris flāmas expelle facinus mē
te caſta horribum Metue cōcu⸗
bitus nouos miſcere thalamis
mariti ¶ Scio rectum eſſe qd
dicis retulit lucrecia· ſꝫ furor
cogit ſequi peiora Scit animus
quantum ꝑcipicium inſtat et
ruit Vincit et regnat furor·
potenſqꝫ mente tota dominat
amor Stat ſequi qd regnum
iubet amoris Nimis heu ni⸗
mis reluctata ſum fruſtra per
fer ſi mei te miſeret nūcium
Ingemuit ſuper hijs ſoſias ·
ꝑ qꝫ has canas ſenectute co⸗
mas· feſſumqꝫ crinibus pectus
et fida que ꝑbui genera ſerui⸗
cia· precor ſupplex· ſiſte furorē
teqꝫ ipſam adiuua Pars ſa⸗
nitatis eſt velle ſanari ¶ Tum
lucrecia nō omnis ayt ingeni
um reliquit pudor· Parebo ti
bi ſoſia· amorem qui tegi non
vult· vnicum effugiū ē huius
mali: morte vt ꝑueniā nefas

Exterritus hac ſoſias voce mo
derare inquit hera mentis effrene
impetus coherce aīos Nūc vita
es digna qa te nece dignā pu-
tas ¶ Decretū eſt ait lucrecia
mori · Admiſſū ſcelus collatini
vxor gladio vindicauit · ego ho-
neſtius puerinā morte ɔmitēdꝫ
Genus leti q̄ro laq̄o ferro p̄ci
picio veneno vindicare caſtitatē
licet vnū hoꝝ aggrediar Nō
paciar inquit ſoſias At lucrecia
Si qs mori ɔſtituit ꝓhiberi nō
pōt ait Procia Cathonis mor
tuo bruto cū ferꝛ ſibi ſbtractū
eſſet carbones ardentes ebibit
Si tā ꝑceruus inquit ſoſias in-
cubat menti furor tue vite q̄ fa-
me ɔſulendū ē Fallax ſepe fama
eſt que malo melior bono peyor
nonnunq̄ dat Temptemus hūc
Eurialū et amori opaꝫ demus
Meus erit iſte labor tibiqꝫ ni
fallor rē ɔfectaꝫ dabo Hijs dic
tis mēſtū aīm inflāmauit amo
re ſpēqꝫ dedit dubie menti · Sꝫ
non illi animus erat vt qd dix
erat eſſꝫ facturus differre ani-
mū ſciēc q̄rebat furoreqꝫ immi-
nuere vt ſepe tpus extīguit flā
mas et adimit egritudinem di
es · Exiſtimauit ſoſias falſis
gaudijs puellam producere do
nec vel celar abiret vel mens
illius mutaretur ne ſi negaſſet
alius nuncius quereretur aut
in ſe manus mulier iniceret ·
Sepe igitur ire atqꝫ redire ſe

finxit et illū gaudē amore ſuo et
tpus ydoneū querē q̄ inuicem
alta poſſent dixit Interdū non
fuiſſe loq̄ndi oportunitatē non
nūq̄ ſe mitti ex vrbem ſtudijt
ac i rditū gaudia diſtulit Sic
diebꝫ multis egrotū pauit ani
mū Et ne p oīa mētiret · ſemel
tm̄ adorſus Eurialū O q̄ hic
dilectus es ait · Nec illi q̄reti
quid hoc eſſet · rn̄dit · At Euri-
alus ſecreto cupidīs arcu pauſ
ſus · nullā mēbris q̄etē dabat
Igne furtiuo populante venas
qui totas penitus vorabat me-
dullas Non tn̄ ſoſiā nouit · nec
lucrecie miſſum putauit vt oēs
minus ſpei habemus q̄ cupidi
tatis Hic vbi ardē ſe vidit diu
prudēciam ſuā miratus eſt · ſeqꝫ
multociēs increpauit · En Euri
ale qd ſit amoris īpm̄ noſti Lō
gi luctus · breues riſus · parua
gaudia · magni metus · Semp
morit · et nūq̄ mortuus eſt qui
amat Quid tu hijs iugis immi
ſcas iter · At cū ſe fruſtra · qd tā
dē ait in caſſum miſer amori re
pugno · Nū me licebit qd Iu
liū licuit · qd Alexandrū qd ha
nibalē · viros armatos defero ·
Aſpice poetas · Virgilius pēr fu-
nem tractus ad mediam tur-
rim ꝑpendit · dū ſe mulieraule
ſperat ɔſutum amplexibus Ex
ciſſet quis poetam vt laricoris
vite auctorem Quid de phis di-
cemus diſciplinarū magiſtris ·

et artis bñ viuendi ꝓceptoribꝫ
Aristotelē tanq̄ equū muliē aſ
cendit freno coercuit et calcari
bus pupigit Dijs equa ptās ē
ceſaris Nō est vez qḋ vulgo di
cit Nō bñ cōueniūt nec in vna
ſede morant̄ maieſtas et amoꝛ
Quis maioꝛ eſt amator q̄ nē
ceſar Quociēs hic amori opam
dedit Herculē dicūt q̄ fuit for
tiſſimus et ēta deorum ſoboles
pharetris et leonis ſpolio poſi
tis colū ſuſcepiſſe paſſūq; ap
tari digitis ſmaragdos et dari
legē rudibꝫ capillis et manu q̄
clauā geſtare ſolebat ꝑperante
fuſo duxiſſe fila Naturalꝭ eſt hec
paſſio Sētit ignes genus ali
gerū Nā ingē a viridi turtē a
matur aue Et variis albe iun
gunt̄ ſepe colūbe Si vberū me
mini q̄ ad pharaonē ſiculū ſcri
bit Sapho Quid q̄drupes re
feram Mouet pro coniugio bella
iumētū timidi cerui ꝑlia ꝑſcūt
et concepti furoris dant ſigna
mugiētes Vrunt̄ hircane tigri
des Vulnificus apē dētes acuit
Peni quatiūt terga leones cū
mouit amoꝛ ardēt inſane pon
thi belue Nichil immane ē nil
amori negatū Odiū perit cum
iuſſit amoꝛ Iuuenū feroces cō
citat flāmas ſenſibuſq; feſſis rū
ſus extinctos inuocat calores Vir
gineum ignoto ferit igne pectus
Quid ergo nature legibꝫ temi
tar Dia vicit amoꝛ ꝫ nos ceda

mus amori Hec vbi firmata ſūt
lena; q̄rit cui ceras ad nuptaꝫ
ferēdas cōmittat Niſus huic ſi
dus comes erat harū rerū calli
dus magiſter Hic prouinciam
ſuſcipit mulieraculamq; cōducit
cui littere cōmittuntur in hāc
ſentenciam ſcripte

Salutarem te Lucrecia
meis ſcriptis ſi qua
michi ſalutis copia fo
ret Sed omnis tum ſa
lis tum vite ſpes mee ex te pen
det Ego te magis q̄ me amo
nec te puto latere meū ardoreꝫ
leſi pectoris Inde ex tibi eſſe po
tuit vultus meus ſepe lacrimis
madidus ꝫ que vidēte te emiſi
ſuſpiria Fer benigne te ꝓcoꝛ q̄
me tibi aperio Cepit me decus
tuum vinctūq; tenet eximia q̄
oībus ꝓſtas venuſtatis gracia
Quid eſſet amoꝛ anū hac neſci
ui Tu me cupidinis imperio ſub
iecisti Pugnaui diu fateoꝛ vi
olentū vt effugerē dñm ſꝫ vicit
meos conatus ſplēdoꝛ tuus vi
cerunt oculorū radij quibus es
ſole potēcioꝛ Captus ſum tuus
nec mei amplius cōpos ſū Tu
michi et cibꝫ ꝫ potus vſum abſ
tuliſti Te dies nocteſq; amo
te deſidero te voco te expecto
te cogito te ſpero de te me ob
lecto tuus eſt animus tecum
ſum totus Tu me ſola ſeruare
potes ſolaq; ꝑdē Elige horum

alterꝛ · ꝛ q̃d mētis habeas īſcbe
Nec durioꝛ erga me v̓bis eſto
q̃ꝫ fueras oculis quibꝰ me colli
gaſti Non peto tē q̃ndem vt al
loq̄ndi te copiā habeā poſtulo
hoc tantū volūt littere mee · Vt
que ſcribo dicē poſſum coram te
Hoc ſi das viuo · · ꝛ felix viuo
Sin negas extīguit̄ cor meū
qđ te magis q̃ꝫ me amat Ego
me tibi et tui ꝯmendo fidei Va
le anime mi et vite ſubſidium
mee Has vbi gēma ſignatas
accepit lena · feſtino curſu lu
creciam poſcit eaq̄ꝫ ſola inuen/
ta hanc tibi epl̄aꝫ inq̄t tota ce/
ſaria nobilioꝛ et potētioꝛ curia
mittit amatoꝛ · vtq̄ꝫ ſui te mi/
ſerat magnis p̄cibꝰ rogat Erat
lenocinio notata mulier · nec id
lucreciam latebat p̄mo ieſteq̄ꝫ
tulit nephandā feiaꝫ ad ſe mit
ti Atq̄ꝫ in eam v̓ſa q̄ te ait ſce/
leſta in hanc domum audacia
mittit · Que te demēcia adire
meā p̄ñciam ſuaſit Tu nobili/
um edes ingredi cu matronas
tētare potētes et violare audes
legittimas faces · Vix me conti
neo quin in capillos inuolē tu/
os Tu m̄ des lr̄as · tu me allo
q̄ris · cu me īſpicias Niſi plus
qđ me decet attēderē q̃ꝫ qꝫ tibi
conuenit efficerē hodie ne poſt
hac tabellas amatorias ferres ·
J · ocius venefica tuaſq̄ꝫ litteras
tecū defer p̄mo da pocius vt la
cerē igniq̄ꝫ dedā · Arripienſq̄ꝫ

papirū inptes diūſas ſcidit et
calcatā ſepe pedibꝰ atq̄ꝫ ꝯſputā
inciner em ꝓiecit Ac ſic de te
ſumi ſuplicīu lena debēt · igne
q̃ꝫ viuo dignioꝛ · Sꝫ abi ocius
ne te vir inueniat meus et q̄s
tibi remiſi de te poſcat penas ·
Caueto q̄ꝫ admodꝫ ne an̄ ꝯſpec
tū redeas meū Timuiſſꝫ alia
mulier · ſꝫ hec matronaꝝ noue
rat mores et intra ſe inquit Nē
vis magis · q̄a te nolle oſtēdis
Moxq̄ꝫ ad illam Parce inq̄t
dn̄a · putaui me bn̄ facē · tibiq̄ꝫ
placitū iri · Si ſecus eſt da ve/
niā inprudēcie mee Si nō vis
redeā · parebō Tu quē deſpici/
as amatorē · videris · Atq̄ꝫ hijs
dictis · e ꝯſpectu receſſit Eu
rialo autem inuento · Reſpira
īquit felix amator · plus amat
mulier q̃ꝫ amat̄ · ſed nunc non
fuit reſcribendi ocium · Inue/
ni meſtam lucreciā At vbi tu
nomino tuaſq̄ꝫ lr̄as dedo · hila
rem vultum fecit · milieſq̄ꝫ pa/
pirum baſiauit · Ne dubita ·
inoꝝ reſponſum dabitur · Et
abiens vetula cauit ne ampli
us inueniretur · no ꝓuerbis re
ferret verbera Lucrecia vero
poſtq̃ꝫ anus euaſit fragmenta
perquirēs epiſtole particulas
q̄ſq̄ꝫ ſuo loco repoſuit et lace/
ra verba contexuit · iamq̄ꝫ le/
gibile ciroḡphū fecerāt Nā poſt
q̃ꝫ milies legit milieſq̄ꝫ oſcul
ata · tādēq̄ꝫ īuolutū ſindone ſt

p̄ciosa iocalia collocauit Et nūc
hoc ēpetēs nūc illud verbū ma
ioꝛē hoꝛatī bibebat amoꝛē Eu-
rialoq; ēſcribē ſtatuit. atq; hūc
in modū dictatā ep̄lam miſit

Eſine ſperarē qd̄ aſſeq̄ non
licz Euriale parce l̄ras ac
nūcijs me vexare. Ne me illaꝝ
ex grege credito. que ſe vendūt
Non ſum quam putas. nec cui
ſubmittere lenā debeas. Quere
aliā īceſtandā. me nullus amoꝛ
niſi pudicus ſequatꝛ Cum alijs
vt libet agito Ex me nil pꝛeſtu-
les. teq; me indignū ſcias Vale

Hec ep̄. q̄uis durioꝛ Eu-
rialo viſa eſt et contraria
lene dictis: viā tn̄ oſ̄dit vltro
citroq; l̄ras miſſitādi Nec du-
bitauit Eurialus credē cui fidē
lucrecia p̄buiſſet. ſed angebatꝛ
quia ſmōis ytalici neſcius erāt
Jdeoq; feruēti ſtudio curabat
ediſcere. Et q̄a ſedulū faciebat
amoꝛ: breui tēpe doctus eua ſit
ſoluſq; ſibi dictauit ep̄las. qui
p̄us ab alijs mutuabatꝛ quicq̄t
etruſco ſermone ſcribi opoꝛtuit
Rādit ergo lucrecie nil ſucceſſen
dū eſſe ſibi. qꝛ infamē miſerat
ſeiaz. cū id ſe peregrinū latēt. q̄
alio vti nuncō non potuerāt. niſi
ſiois amoꝛē fuiſſe cām. q̄ nl̄ que
rēt inhoneſti. Credē ſe foꝛe pu-
dicā caſtiſſimamq; . atq; idcirco
maioꝛi dignā amoꝛe Inſolentē
ſeiaz honoꝛiſq; ſui ꝓdigā nedū
ſe nō diligē ſed maxīo odio ꝓſe

qui Pudicicia nāq; amiſſa nil
eſſe qd̄ in ſeīa ꝯmēdetꝛ . Foꝛmā
eſſe delectabile bonum . ſed fra-
gile caducumq;. et cui niſi pu-
doꝛ aſſit nl̄ p̄cij detur q̄ pudici-
ciā foꝛme adiūxerit. Eam diui
nam eſſe mulierē. ipſaz vtraq;
dote pꝛellentē ſcire. ac ꝓptēa coli
a ſe. qui nl̄ ab ea petēt libidino
ſū aut offuturꝝ fame. Optare ſe
tm̄ alloq̄. vt aīm ſuū qui ſcrip
tis plene cr̄di neq̄t. vbis aperi
at. Cum hijs l̄ras munera miſit
non ſolum materia . ſed eciam
opere precioſa

Ad hec lucrecia ſic reſcrip-
ſit. Accepi l̄ras tuas. Jamq;
nil amplius de lena queroꝛ. qꝛ
me ames non magfacō. q̄a nec
p̄mus es nec ſolus. q̄z mea foꝛ
ma decepit Multi et amauerūt
et amant me alij. ꝫ vt illoꝝ ſic
et tuus erit vacuus laboꝛ Habē
verba tua nec poſſum nec volo
Inuenire me ſolam niſi ſias hy
rūdo non potes Alte ſūt domus
et aditus cuſtodia clauſi . Mu
nera tua ſuſcepi. q̄a oblectauit
me opus illoꝝ. ſed ne q̄d tuum
g̅ras apud me ſit neue hoc pig
nus videatur amoꝛis remitto
ad te annulū quem matri mee
vir dedit vt apud te quaſi pꝛe
cium ſit venditoꝛum iocalium
Nec enim minoꝛis eſt gemma
eius qꝫ munus tuum . Vale .
Hijs Eurialus ſic replicauit .
Magno michi gaudio fuitꝛ

epl'a tua q̄ finem querelis facit
de lena ȝ angit me ꝙ amorē p
impedis meū Nā ꝛ ſi te plures
nulloꝝ tn̄ ignis ꝯpandus meo
At tu hoc non credis q̄a loq̄ ne
queo tecū id ſi daretur non me
ꝯtēpneres O vtinā fieri poſſem
hyrūdo ȝ libencius tn̄ſformari
in pulicē; vellē ne m̄ feneſtram
cl iudēs At ego non ꝙ neque//
as ȝ ꝙ nolis doleo . Nam q̄d
ego ī animū ēſpicō Ah m̄ lucre
cia quid tibi te nolle An ſi fieri
poſſit me nolis alloq̄ q̄ tuus ſū
totus . Qui nil magis cupio ꝙ
tibi gerē moreꝫ que ſi iubes in
ignem ire cicius obediā ꝙ p̄ci//
pias . Mitte obſecro v̄bum h⁰
ſi non dat̄ facultas aſſit volū//
tas tn̄ Ne me v̄b eneca q̄ vitā
ocul' m̄ p̄bes ſi non placet me
alloquiū petē q̄a nō ſit inpetrā
dū obſeq̄r Sꝫ muta ſentenciā
illaꝫ q̄ meū laborē vacuū dixiſ
ti futurū . Abſit hec crudelitas
mitioꝛ eſto amanti tuo Si per//
gis ſic loq̄ fies homicida n̄ᶜ du
bita Facilius tu me v̄b interimēs
ꝙ alius q̄uis gladio . Deſino
iam pl'a poſcē vt ēclames tātuꝫ
poſtulo Nichil eſt q̄d obicias
nemo pōt te h⁰ ꝓhibere Dic te
me amare ꝛ btūs ſū Munuſcu
la mea quouis mō aput te ſit
Gratū eſt illa te aliqn̄ mei ad//
monebunt amoꝛis ſed pua illa
fuerūt et minora ſūt que nunc
mitto tu tn̄ noli ſpernere quod

amatoꝛ donat . Maiora indies
ex p̄ria debent afferrī cū ade ēt
ex me recipies Anulus tuus nū
ꝙ ex digito meo recedet . et illū
vice tua crebris oſculis reddā
madidum . Vale delicium me//
um . et michi quod potes ſola//
cium dato :.

SIc cū frequent replicatū
eſſet . in hunc tādē modū
lucrecia dedit epl'aꝫ . Vellem ti
bi Euriale morē gerere . teq̄ꝫ vt
petis amoris mei p̄cipē facere
Nam id tua nobilitas meret̄ .
et mores tui depoſcunt . vt in caſ
ſum non ames . Taceo q̄ntum
michi placet forma tua et ple//
na benignitatis facies . ȝ michi
non eſt vſū te vt diligā . noſco
meipſam Si amare incipiam .
nec modū nec regulam ſerua//
bo . Tu hic diu eſſe non potes
nᶜ ego te poſtꝙ in ludū venerī
poſſem carē . Tu me nolles ab
ducere at ego nollē manē Mo//
uent me multarū exempl'a q̄ p
peregrinos amantes deſerte ſūt
ne tuam amorem ſequar Iaſon
Medeam cuius auxilio vigilē i
teremit draconem et vellus au
reum aſportauit reliquit . Tra
dendus erat theſeus minotau//
ro in eſcam . Sed Adriane fre
tus conſilio euaſit . illam tamē
deſertam apud inſulam deſer//
uit . Quid Dido infelix . que
profugum recepit . Eneam nū
illi pegrinus amoꝛ īteritū dedit

Scio q̄nti periculi eſt amorē ex-
traneū admittē Nec me tātis
obiciā diſcriminib; Vos viri ſo
lidioris eſtis animi furorēq̄;
magis cōpeſcitis. Femia vbi fure
re incipit ſola pōt morte aſſequi
in terminū Non amāt ſʒ inſa-
niunt mulieres Et ſi corriſpōdeat
amor nil eſt amāte femia terribili
us Poſtq̄ꝫ receptus ē ignis nec
famā curamus nec vitā Vnicū
remediū eſt ſi copia ſit amati
Nam q̄ magis caremus magis
cupimus. nec diſcrimen time-
mus vllū dū nr̄e libidini ſatiſ
fiat. Michi ergo nupte nobili
diuiti cōſultū eſt amori viā pre
cludē. et tuo ꝑſerti qui non pōt
eſſe diuturnus Ne vel tede ꝑpa
phillis dicar vel alter Sapho
Ideo te oratū volo ne vltra me
ī expoſcas amorē & tuū vt pau
latī cōprimas extīguaſq; Nā id
eſt viris q̄ꝫ femīs multo facilius
Nec tu ſi me vt dicis amas id
ex me querē debes qd̄ mī exicio
ſit Pro tuis donis tēmitto aure
am crucē margaritis ornatam
que licʒ breuis ſit non tn̄ ꝑcio
caret. Vale. ¶ Non tacuit Euri
alus hiis acceptis ſʒ vt erat no
uis ſcriptis incēſus calamū ſuſce
pit atq; ſub hac forma dicta-
uit epiſtolam :.

Salue aīe mi q̄ me tuis
litteris saluū facis. & ſi
non nichil fellis inmiſ-
ceas. ſed hoc ſpero me audito
diſtrahes Venit meas ī manus
epl'a tua clauſa & tua gēma ſig
nata Hanc et legi ſepe et deoſ-
culatus ſū ſepius ſed hec aliud
ſuadet q̄ꝫ tuus videt' animus fu
iſſe Rogas me vt amare deſinā
q̄a non expedit tibi pergrini flā-
mas amoris ſeq̄ Et pōis exem-
pla deceptarū ſʒ hoc tā ornate
cultēq; ſcribis vt mirari magis
et amare tuū ingeniū debeā q̄ꝫ
obliuiſci Quis eſt ille qui tunc
amare deſinat qn̄ prudēciorem
et ſapiēciorē aīadūtit amicam
Si meū imminuerē amorē vole
bas non oportuit doctrinaʒ tuā
oſ̄ndiſſe Nam hoc eſt īcenſū ex
tinguē ſed ignē maximū ex ꝑ
ua cōflare fauilla Ego dū legi
magis exarſi. vidēs forme tue
ꝑclare et honeſtati cōiūctam eē
doctrinaʒ Verba ſūt tn̄ quibus
rogas vt amare deſiſtā. Rogo
mōtes vt in planū veniant atq;
fōtes ſua ī pectāt flumīa. tam poſ
ſem ego te non amare q̄ꝫ ſuum
relinq̄ē phebus curſū. ſi poſſūt
carē niuib; ſicilie mōtes ā ma-
ria piſcib; ā feris ſilue poterit
et obliuiſci Eurialus tui. Nō
eſt ꝑmū viris vt rēris lucrecie
flāmas extīguē Nā qd̄ tu ſex
ui n̄ro aſſcrib' plerīq; vr̄o aſſig
nāt ſʒ nolo h' ctamē nūc aggre
di Ad ea me rn̄dē oportet q̄ m
adūſū ētuliſti Id ēco eīn te nol
le mī iāq; rn̄dere amāti ſigni-
ficas quoniam mrcas pegnus

amoꝛ ꝺcepit exēplaqꝫ ꝑis ſed
poſſem ego plures referre quos
feīe ꝺ̄liquerūt Troylū ſiē noſti
ꝑami filiū Criſis decepit Dei
phebū Helena ꝓdidit aman⸗
tes Circe ſuos medicamētis ver
tebat in ſues. atqꝫ in aliaꝝ ter
ga ferarū ſꝫ iniquū eſt ex pauca
rū ↄſuetudīe totū vulgus cenſe
re Nā ſi ſic ꝑgimus. et tu ꝓpt
duos tres ve malos aut etiam
decē viros oīs accuſabis hor⸗
rebiſqꝫ. et ꝓpt totidē feīas ce⸗
tere oīes erūt odio mī. Quin
pocius alia ſumamus exempla
q̄lis amoꝛ Anthonij Cleopatri
qꝫ fuit et aliorū q̄s eplē breui
tas referri non ſinit Sꝫ tu Dui
dū legiſti inueniſtiqꝫ poſt tro⸗
yam dirutā achiuoꝝ plurimos
dum ēnicāt ꝑegrinis retentos
amoribꝫ nūq̄ꝫ in ꝑriam reuer⸗
tiſſe. Deſeruit namqꝫ a ma
tribus ſuis. carēqꝫ pocius ne
ceſſarijs domo regnis et alijs
que ſūt in ꝑria cuiqꝫ ḡtiſſima
voluerunt q̄ꝫ amicas ꝺlinquere
Hec te rogo mi lucrecia cogi⸗
tes nō illa q̄ nrō ſint amori ad
uerſa ⁊ q̄ pauci fecerūt Ego ea
mēte te ſeq̄r vt ꝑpetuo te amē
ſimqꝫ ꝑpetuo tuus Nec tu me
ꝑegrinū dixeris magis namqꝫ
ciuis ſū q̄ꝫ qui hic naſcitꝰ. Nā
illum caſus fecit ciuem me vero
electio Nulla mī ꝑria erit. niſi
vbi tu ſis Et q̄uis aliqū ↄtin⸗
gat me hinc abire ēditus tamē

feſtinus erit Nec ego in teuto
niā reuertar niſi res ↄpoſiturus
ordīaturuſqꝫ: vt tedū eſſe q̄ꝫ diu
poſſim facile manendi apud te
reperietꝰ occaſio. Multa hijs in
ꝑtibꝫ. ceſaris negocia ſūt. Hec
michi ↄmitti expediēda curabo.
Nūc legacoꝝ fugar. nunc mu⸗
nus exercebo Vicariū inſtrucia
ceſarē hēre oportꝫ. Hāc ego ꝓui
ciā impetrabo. Ne dubita ſuauiū
meū lucrecia meū coꝛ ſpes mea
Si viuē abſqꝫ corde poſſum: et
te ꝺlinq̄re poſſum Age iam tādē
miſerē amātis tui qui tāq̄ꝫ nix
ad ſolē liq̄ſcit. Conſidera meos
labores et modꝫ iā deniqꝫ meis
martirijs ſtatue Quid me tam
diu crucias. Miroꝛ ego mei q̄
tot mala ꝑpetim potuerim. qui
tot noctes iſompnes duxi. qui
tot ieiunia toleraui. Vide q̄ꝫ ma
cer ſum q̄ꝫ pallidus. parua res
eſt. que ſpiritum alligatum coꝛ
pori detinet. Si tibi aut parē⸗
tes aut filios occidiſſem nō po⸗
teras de me maius q̄ꝫ hoc ſuppli
cium ſumere. Si ſic me punis
q̄a te amo. quid igitꝰ faceres q̄
tibi damnum dederit aut ma⸗
lum. Ah mea lucrecia. mea he⸗
ra mea ſalus. meum refugium
ſuſcipe me in graciam. Demum
reſcribe me tibi carū eſſe. Nich
il aliud volo liceat me dicere
ſuus lucrecie ſum Et reges et
ceſares amāt ſuos vbi fideles
nouerūt. Nec dij dedignantꝰ re

declamare q̃ amant. Vale ſpes
mea meuſq; metus. Vt t̃ris q̃
fracta interius. īexpugnabil̕ vi
det̃ exterius. ſi paries admo=
tus fuerit mox ↄfrīgit̃. ſic Euri
ali vbis lucrecia victa ẽ. Poſt
q̃ꝫ eni͂ ſedulitatē amātis aperte
cognouit. et ipa diſſimulatum
patefecit amorē. atq; hijs lr̃as
Eurialo ſic ſcripſit
NOn poſſum tibi amplius
adūſari nec te āplius Euri
ale mei amoris expꝑtē habē poſ
ſū Viciſti iāq; ſum tua Me miſe
ram. que tuas ſuſcepi lr̃as nimi
um multis expꝑtēda ſū piculis
niſi tua me fides ꝛ prudēcia iu
uet. Vides vt ſues que ſcripſiſ
ſti. In amorē iam tuū venio ſi
me deſeris et crudel̕ et ꝓditor
et oīm peſſimus es. Facile eſt
femellā decipe. ſꝫ quāto facilius
tāto turpius. Ad huc res integ̃
eſt ſi putas me deſerēdā: dicito
an̄q̃ꝫ magis amor ardeat Nec
incipiamus qđ poſtmodꝫ īcepiſ
ſe peniteat. Oim rex reſpiciēdus
eſt finis. Ego vt femiar eſt parū
video. Tu vir es te mei et tui
curam habere oportet do me iam
tibi. tuamq; ſequor fidē. Nec
tua eſſe cupio niſi vt ſim ꝑpe=
tuo tua. Vale meū p̃ſidiū mee
q; ductor vite. Poſt hanc plu
res epiſtole miſſe vtrimq; ſunt
Nec tam ardenter ſcripſit Eu
rialus q̃ꝫ feruenter lucrecia re
ſpondit vnū iam vtriq; de fide

riū erat ſimul ↄueniēdi Sꝫ ar
duū ac pene impoſſibile videba
tur oīm caus̕ lucreciam obſer=
uantibꝫ que nec ſola vnq̃ꝫ egre
diebatur nᵉ vnq̃ꝫ cuſtode care=
bat nᵉ tā diligent̕ bouē iunoīs
argus cuſtodiuit quā menela
us iuſſerat obſeruare lu. Vici=
um hoc apud ytalos late patet
feīnā ſuā q̃ſi theſaurꝫ q̃ſq̃s ēclu
dit meo iudicō minus vtiliter
Sūt enim fere hmōi mul̕ieres
oīnes vt id potiſſimuꝫ cupiant
qđ maxie denega². Que vbi ve
lis nolūt: vbi nolis cupiūt vl=
tro. hee ſi liberas hn̄t habenas
minus deliquūt Op̄ inde tā fa=
cile eſt inuitā cuſtodire mul̕ierē
q̃ꝫ inſeruente ſole pellicum gre
gē obſuaſſe Niſi ſuapte caſta
ſit mulier fruſtra maritus niti
tur apponē ſuantes eā. Sꝫ q̃s
cuſtodit ipos cuſtodes Cauta ē
ꝛ ab illis īcipit vxor Indomitū
aīal eſt mulier nulliſq; frenis
retinendꝫ Erat lucrecie ſpuri
us frat̕ huic ſepe tabellas ↄmiſe
rat Eurialo deferēdas hūc eni͂
ſui amoris ↄſciū fecerat Cū hᵒ
ig² ↄuenit̃ Eurialū vt clam do
mi ēcipiat hitatq; ſꝫ aput nouū
cā ſuā lucrecie mrē; quā lucre=
cia ſepe viſitabat ꝛ ab ea ſepi=
us viſitabatur nec eni͂ magno
interuallo diſtabāt Ordo ergo
is erat vt clauſo in cōclaui Eu
rialo poſtquam inatr eccle=
ſiaſticas audiuiſſa cerimonias

exiuiſſȝ· lucrecia· ſupueniret tā
q̄ꝫ mrēȝ domi ↄſuetā q̄ non in-
uēta ēditū expectarȝ· interī vero
apud Euriolū eſſȝ Poſt biduū
ſtatutus erat terminus· at hij di
es tanq̄ꝫ āni viſi ſūt amantibꝫ
longi· vt bñ ſuſpirātibꝫ horc ꝓ
ducte ſūt· male ſuſpirātibꝫ cor
repte· Sȝ nō ↄ̄ciſit amātū deſi
derijs fortuna ꝑſentit nāqȝ in
ſidias mr̄ atȝ vt dies venit eḡſ-
ſa domū ꝑpugnū excludit Qui
mox euriale triſte nūciū tulit
Cui non minus q̄ꝫ lucrecie fuit
moleſtū Que poſtq̄ꝫ detectos
agnouit dolos: hac ſi ſucceſſit
alia inq̄t aggrediam̄ via Nec
potis erit mr̄ meis obſiſtē volup
tatibꝫ pādalus viro affinis erāt
quē iā lucrecia fecit archanoꝝ
ſciū nͤ eñ poterat ignitus ani
mus q̄eſcē Significat igͥ Euria
lo· Hūc vt alloq̄tur· q̄a fidus
ſit ⁊ ↄuenīēdi viā poſſit mon
ſtrare· At Eurialo non videba
t̄ tutū illi ſe credere· quē mene-
lao ſp̄ herētē intueba͞ ⁊ ſubeſ-
ſe fallaciā vereba͞ Int̄ delibeīā
dū aūt iuſſus eſt Eurialus ro
mā petē· atȝ cū pōtifice maxio
de coronacōe tr̄ſigere· Que res
tū ſibi tum amice moleſtiſſima
fuit· Sed oportebat ceſaris i
periū ferre Iter ergo duoꝝ mē
ſiū fit lucrecia iterum domi ma
nē· feneſtras claudē· meſtas in
duere veſtes· nuſq̄ꝫ exire· Mi-
rati oēs· nec cāȝ noſcere· Bene

ipſe vidue videbant· ⁊ tāq̄ꝫ ſol
defeciſſet· cūcti ſe putabant inte
nebris agere· Domeſtici q̄ eā
ſepe mcubātem lectulo et nū-
q̄ꝫ letā videbāt: egritudini im-
putabāt ⁊ quicq̄d remediorum
afferri poterat ꝑquirebant· ſed
nūq̄ꝫ illa vel exit vel thalamū
egredi voluit· niſi poſtq̄ꝫ redire
Eurialū et illi ceſarē obuiam
eſſe cognouit· Tū eñ q̄ſi egra
ſomno excitata lugubri veſte po
ſita ⁊ ornamentis redimita ꝑ-
oribꝫ: feneſtras apuit· latabun
daqȝ illū expectauit· Quā vt
ceſar vidit: ne nega āpliꝫ Eu
riale inq̄t detecta eſt res Neo
ūq̄ꝫ abſēte te lucrecā vidē potuit
nūc q̄a rediſti aurorā cernimus
Quis eñ modus aſſit amori:
Tegi non poteſt amor· nec ab-
ſcōdi tuſſis ¶ Iocaris meū vt
ſoles ceſar· ⁊ me incuſum ducis
Eurialus ayt· Ego quid hoc
ſit non ſcio Hinitus equorum
et ꝑplixe barbe ſtrepitus tue ill
am forſitan excitauit Atqȝ ſic
effatus lucreciam furtim aſ-
pexit· et oculos conicit in ocu
los eaqȝ poſt reditum prima
conſalutacio fuit· Paucis de-
inde interiectis diebus Niſus
Euriali fidus comes dum anx
ius amici cauſe fauet· taber-
nam ſpeculatus eſt· que poſt-
Menelai domi ſita· in lucrecie
cameram retrorſū habebat in
tuitū· Cauponē igͥ ſibi ↄciliat

Spectatoq; loco Eurialū ad/
ducit et hac inq̄t ex feneſtra al
loq̄ lucreciam poteris. Media
inter vtrāq; domū cloaca fuit
nec homī nec ſoli acceſſa triū
q; vlnarū diſtancia feneſtram
lucreſie diſterminabat. Hic
diu cōcedit amator. expectans
ſi quis caſus lucreciā oſtende
ret Nec deceptus eſt. affuit tā
dem lucrecia. cūq; huc atq; il/
luc reſpiceret quid agis ait Eu
rialus vite rectrix mee. quo tē/
dis lumina meū cor Huc huc
dirige oculos p̄ſidium meum
Tuus hic Eurialus ē. me me
aſſum. me reſpice. Tu ne hic
ades inquit lucrecia. O mi Eu
riale Jam te alloqui poſſū. vti
nam ⁊ āplecti valerē Ad iſtud
Eurialus nō magno conatu fa
ciā. ſcalam huc admouebo Ob
ſera thalamū amoris nr̄i gau/
dia nimiū diſtulimus. caue mi
Euriale ſi me vis ſaluā. feneſ/
tra hic ad dextrā eſt. vicinuſq;
peſſimus nec caupon̄ credendū
eſt que pua pecunia et te et me
pderet. ſʒ alia incedemus via
Sat eſt ſi hinc ſmoni nr̄o pa
tet acceſſus rn̄dit lucrecia. At
m̄ inquit Eurialus mors ē hec
viſio n̄ te ſemel āplector meiſq;
brachijs teneo mediam diu ex
hoc loco tractus eſt ſmo miſſa
q; p harūdinez ſūt munera Nc
Eurialus in domis q̄ꝫ lucrecia
liberalior fuit Senſit dolos ſo/
ſias ſeciūq; fruſtra inq̄t amātu;
conatibꝰ obſto n̄ aſtu ꝑiudio
et hera pibit et dn̄s infamiam
ſubibit Ex hijs mal ſacius eſt
vnū aūtē āmet hera nichil no/
cebit ſi clam ſit. Jp̄a p̄ amore
ceca eſt. nec q̄d agat ſatis pro
ſpicit Si non pōt cuſtodiri pu
dicicia. ſatis eſt rumorez tollere
ne domus īfamis ſiat neue pa
ricidiū ꝯmittat. Adhibo et ope
ram p̄bebo meaꝫ ſeſtiti quo ad
potui ne ꝯmitterē nephas id q̄a
non licuit. meū ē curare ait q̄d
agit occultū ſit et ſic agere vt
nemo ſciat. Commune malū li
bido eſt nec homo eſt quē peſ/
tis hec non agitet. Et ille caſti
or habet qui caucius agit Dū
q; ſic fatur lucreciaꝫ egreſſam
thalamo videt. aggreſſuſq; fe/
minam. Quid iam eſt inquit
q nil amoris michi cōicas Eu/
rialus tibi nichilominus dilec
tus eſt et me clam ames. vide/
as cui des fidē. Pcamus q̄dus
ſapiē eſt nō amare. ſcōs vt ſic
ames ne palam ſiat Sola hoc
ſi intnūcio facē non potes Cū
ta m̄ aput te ſit fides longo iā
tp̄e didiciſti Si michi ꝯmitte
re vis iube m̄ maxia cura eſt ne
amor iſte detegat et cu penam
luas ⁊ vir oīm Ad hec lucre
cia ſic eſt vt ais ſoſia inq̄t et ti
bi magnā habeo fidē ſʒ tu viſus
es neſcio quō negligēs ⁊ meis
adūſus deſiderijs Nunc quia

ſpōte tē offeres vtā obſeq̄is tuis
n^c abs te decipi timeo Tu ſcis
q̄ntū ardeo diu ferre nō poſſum
hāc flāmā Juua me vt ſil̄ eſſe
poſſumus · Eurialus amore lāg
uet ꝛ ego morior Nil prius eſt
q̄ obſtare cupidini nr̄e · Si ſe
mel inuicē conuenerimus tēpera
cius aāibimus ꝛ nr̄ tectus erit
aōr vade igit̄ Eurialoq̄ʒ viam
vnicā me accedēdi dicito Si
ab hic q̄driduo dū ruſtici fru
metū afferūt · vectoris pſonā
induat · opertuſq̄ʒ ſacco triticū
p ſcalas ī horreū ſcādat · tute ſcis
thala^m meū ad ſcalas h̄re hoſ
tiū J · atq̄ʒ oīa Eurialo dicito
Hic diē maneo · ꝛ dū erit tem
pus ſola ī cubili ero Jpe hoſtiū
īpellat dū ſolus ſit · ꝛ ad me ī
Oſias q̄uis Ingrediat̄
ādūū facinus eſſʒ maiorā
periculis mala · pruiciam ſuſ=
cipit · Eurialoq̄ʒ mueto cūcta
ex ordine nūciat · q̄ ille iudi=
cās leuia libēt āplectit̄ · ſeq̄ʒ ī=
pacīēs acc̄ngit nec aliud q̄ritur
q̄ nimiā morā O inſenſatū
pectus amātis o mētē cecā o
aīm audacē corq̄ʒ intrepidum
Quid eſt tā muniū · q̄d tibi non
puiū videat̄ Quid tā aſpū q̄d
planū nō eſtimes: Quid tam
clauſū · q̄d tibi nō ſit apertum
Tu oē diſcrimē puiſacis tu ni
hil difficile cēſes · Jnanis eſt
apud te oīs cuſtodia maritorū
Nulle te leges tenēt · nulli me
tus Nulli pudori obnoxius es
Dīs labor tibi ē ludus O rerū
amor domitor oīm Tu vix pri
matē Ceſari acceptiſſi^m · diui=
ciis affluētē etate matur̄ · inbu
tū lr̄is prudēcia clar̄ coꝑducis
vt poſita purpurā ſaccū induat
vultū fuco tegat · ſuus ex dn̄o
fiat · ꝛ q̄ nutritus ī deliciis fue
rat · iā hu̇eros in geſtādis one
ribꝫ aptʒ · ſeq̄ʒ publicū baiulū
mēcede locet O rē mirādā pene
q̄ʒ incredibilē Virū alioq̄n̄ cōſilio
q̄uiſſi^m int̄ caruas vector̄ c̄nē
atq̄ʒ incolluuie illa ſeceq̄ʒ hom
cōtubiniū habuiſſe Quis tn̄ſ=
formacōm q̄rat maiorē · Hoc ē
q̄ Ouidius methamorphoſeos
vult · dum fieri ex homibꝫ aut
beſtias ſcribit aut lapides ā
plantas · Hoc ꝛ poetarū eximi
us Maro ſentit dum Circes a
matorēs in t̄ga ferarū verti cāta
uit Nā ita eſt · ex amoris flā=
ma ſic mens hoīs alienēt · vt
par̄ a beſtiis differat Imq̄s cro
ceū titāis aurora cubile iā diē
īferabat optatū morq̄ʒ ſuum
rebꝫ colorem appolo reddēs ex
pectantē recreat Eurialū q̄ tē
ſe fortunatum bēāq̄ʒ cēſuit cū
admixtū vilibʒ ſuis noſcēdꝫ vi
dit Pergit ig̊ · ig̊ſſuſq̄ʒ lucre
cie domū frumēto ſe onerat ut ·
poſitoq̄ʒ ī horreū t̄rico vltimus
dſcēdēcū fuit Atʒ vt erāt p doc
tus hoſtiū maiorē thalai q̄d
ī medio ſcalar̄ clauſū impellit

ſeq; intro recipit· ⁊ recluſiſ fo
ribꝰ ſolam lucreciam ſerico mꝰ
tectã videt Atq; ſedẽs ꝓpius ſal
ue mi anime inquit· ſalue vni/
cũ vite pſidiũ ſpeſq; mee Nũc
te ſolam offendi Nunc qđ ſẽ
per optaui ſemotis arbitris te
amplectar· nullus iã paries·
nulla diſtãcia meis obſtat ocu
lis ¶ Lucrecia q̃uis ordinẽ ipa
dediſſet· pmo cõgreſſu ſtupuit
nec eurialum ſꝫ ſpm̃ ſe videre
putauit· vt q̃ virũ tãtũ ad ea p
icula itur ſibi non ſuadebat·
At vbi inter amplexus ⁊ oſcu
la ſuum cognouit Eurialũ· tu
ne hic es pauperale Tu ne ſꝫ
ades euriale Et rubore pge/
nas ſuſo cõplexa eſt actus ho/
minem· et media frõte conſpi/
cat Morq; repertẽs ſmonẽ Heu
q̃nto apt diſcrimini ſubiecaſ
ti Quid ãplius dicã· Jã me ti
bi cariſſimã ſcio Jã tui amoris
feci piculum· Sed neq; tu me
aliã inuenies· dy tãtũ fata ſecũ
dẽt ⁊ amori nrõ ꝓſperũ euẽtũ
dent Dum ſpũs hos regat ar
tus p̃ te nemo lucrecie potẽs erit
Nec maritus quidẽ· ſi rite ma
ritum appello· qui mihi inuitẽ
datus eſt ⁊ inquẽ aĩus nunq̃
cõſenſit meus· Sed age· mea
voluptas meum delicũ abicito
ſacũ hunc· teq; mihi vt es oſt
de Exue vectoris ſpẽm hos fi/
nes miſſos face Eurialũ me vi
dere cõcedito· Jã ille de pꝫ ſitis

ſordibus oſtrõ fulgebat ⁊ au
ro· et amoris in officiũ ꝓnus
ibat ¶ Cũ ſoſias añ hoſtiũ pul
ſitãs Cauete inquit amãtes·
neſcio q̃d rerũ q̃rẽs Menelaus
huc feſtinat· tegite furta vrã
doliſq; virũ fallite Nihil eſt q̃
egredi putetis Tũ lucrecia la
tibulum puũ inq̃t ſb ſtrato eſt
illic pcioſe ſũt rẽs· Scis q̃d tibi
ſcripſerĩ Si te meãi exſte vir
aduẽtaret: ingredere huc tutus
his tenebris eris Neq; te mo
ueris· neq; ſcreatũ dederis· An
ceps quid agat eurialus mu/
lieris impium ſubit Jlla foris
patefactis ad ſenaũ redit Tũ
Menelaus et vna Bertus aſ/
ſũt· cirographa nõnulla ad rẽpub
licã ptinẽtia q̃ſiturj Que poſt
q̃ nullis inuẽta ſũt ſcrinijs: in
latibulo nrõ iq̃t menelaus for
ſitã erũt Jt· lumẽq; affer· hic i
tus q̃rendꝰ eſt His exterritus
Eurialus vocibꝰ exãguis fit·
iãq; lucreciã odiſſe incipit Atq;
intra ſe Heu me fatuum inquit
Quis me huc venire ɔpulit: nĩ
leuitas mea? Nunc depͥhenſus
ſum· nunc infamis fio· nunc ce
ſaris grãm pdo· quid grãm? Vi
nã m̃ vita ſupſit Quis me hic
viuum eripiet? Emori certũ eſt
O me vanũ et ſtultoꝝ oĩm ſtul
tiſſimum Jn· hãc ſentinã volẽs
cecidi· q̃d hec amoris gaudia
ſi tãti emunt? Breuis ẽ illa vo
luptas· dolores lõgiſſimi O ſi

nos hoc ꝓ regno celorū ſubie
tus Mira eſt hoīm inſcicia la-
bores breues nolumus ꝓ lōgiſ
ſimis tollerare gaudijs Amoris
cā cuius leticia fumo ↄpari pōt
infinitis nos obiectamus āguſ
tijs Ecce meipm iā ego exem-
plum iā fabula oīm ero n° q̄s
exitus pateat ſcio · Hinc ſi me
deoꝝ q̄ſpiam traxerat nuſq̄ȝ me
rurſus labor illaq̄abit O deus
eripe me hinc pce iuuētuti mee
Noli meas metiri ignorācias
Reſerua me vt horū delictoruȝ
penitenciaȝ agam · Nō me ama
uit lucrecia · ȝ q̄ſi ceruū in caſ-
ſes voluit dephendē Ecce venit
dies meus · nemo me adiuua-
re pōt niſi tu deus meus · Audie
ram ego ſepe mulierū fallacias
nec declinare ſciui · At ſi nunc
euaſero nulla me vnq̄ȝ mulieris
tegna deludet Sed nec lucre
cia mīoribꝫ vrgeba² moleſtijs
que non ſolū ſue · ſed amantis
quoqȝ ſaluti timebat At vt eſt
in picul' ſubitaneis mulierū q̄ȝ
virorū ꝓmpcius ingeniū exco
gitato ēmedio · Age inquit vir
Ciſtella illic ſup feneſtra ē vbi
te memini monimēta nonnulla
recōdiſſe Videamus an illic ci-
rog̃pha ſint recluſa · ſubitoqȝ in
currēs tanq̄ȝ vellet apire ciſtellā
latent̄ illam de celſū impulit · Et
q̄ſi caſu cecidiſſet · proh mi vir
ait adeſto · ne q̄d dampni ſen
ciamus Ciſtella ex feneſtra de-
cidit · pge ocius ne iocalea vel
ſcpture diſpereāt Ite ite ambo
quid ſtatis · ego hinc ne q̄s fur
tū faciat · ocul' ſeruabo · Vide au-
daciam mulieris I · nūc ⁊ femi
nis credito Nemo tā oculatus
eſt vt falli non poſſit · Is dum-
taxat non fuit illuſus quē con-
iux fallē nō temptauit Plus fortu
na q̄ȝ ingenio ſumus felices
Motus h° facto menelaus · Bē
tuſqȝ vna repēte in viculū ſe p̄ci
pitāt Domus etruſco more al
cior fuit inf'tiqȝ g̃dus d̄ſcēdēdi
erāt Hinc datū eſt Eurialo ſpa
ciū mutādi locū qui ex monitu
lucrecie in nouas latebras ſe re
cepit Illi collectis iocalibꝫ at-
qȝ ſcpturis q̄a cirog̃pha q̄ que-
ſierāt nō repierunt · ad ſcrinia
iux̄ que lauerat Eurialus trā-
ſeūt · vbiqȝ voti ↄpotēs facti cō-
ſalutata lucrecia receſſerūt Illa
abducto foribꝫ peſſulo · exi mi
Euriale · exi mi aīe inq̄t · Veni
gaudioꝝ ſūma meorū · veni fōs
delectacōnum mearū · ſcaturigo
leticie fauū mellis veni dulcedo
incorpal' mea iā tuta ſūt oīa
iā nr̄is ſmoībꝫ lib cāpus patꝫ
Iā locus eſt āplexibꝫ tutus · ad
uerſari oſculis noſtris fortuna
voluit · ſed aſpiciunt dij noſtrū
amorem · nec tam fidos amā-
tes deſerere voluerunt · Veni iā
meas in vlnas michil eſt quod
amplius vereare meum lilium
roſariūqȝ cumulus · Quid ſtas

Quid times· tua hic ſum lucre
cia quid cōctaris lucreciā am-
plexari· Eurialus vix tādē for-
midine p̄ſita ſeſe recipit con-
plexuſq; mulierē ¶ Nūqd me
inq̄t tātus inuaſit timor· Sed
digna tu es cuius cā talia tolle-
rē̄t· Nec iſtec oſcula et tā dul-
ces āplexus obueniſſe cupiā gra
tis debē̄t· nec ego vt verū fate-
or ſatis emi tm̄ bonum· Si poſt
mortē rurſus viuere poſſem· te
q; pfrui· emori milies vellē : ſi
hoc p̄cio cui poſſent āplexus co
emi· O mea felicitas o mea bea
titudo· Viſū video· an ita ē· Te
neo te an ſomnijs illudor vanis
Tu certe hic es Ego te habeo·
¶ Erat lucrecia leui veſtita pal
la· q̄ menbris abſq; ruga here
bat· nec vel pectus vel clunes
mētiebat· vt erāt artus : ſic ſe
oſtentabāt· Gule candor inuaſ
oculorū lumē tāq̄ ſolis iubar
Intuitus letus· facies alacris
gene veluti lilia purpureis m
mixta roſ· Riſus in ore ſuauis
atq; modeſtus · Pectus āplū
papille q̄ſi duo punica poma ex
vtroq; latere tumeſcebāt pruritū
q̄; palpitātes mouebāt ¶ Nō
potuit Eurialus vltra ſtimulū
cohibere ſ3 oblitus timoris : mo
deſtiam quoq; ab ſe ēpulit ag
greſſuſq; feminam · Jam inq̄t
fructum ſumamus amoris hēc
verbis ingerebat · Obſtabat
mulier · curamq; ſibi honeſta
ti s et fame eſſe dicebat nec
aliud cuius amorem q̄ verba
et oſcula poſcere ¶ Ad que ſub
ridens Eurialus· Aut ſcitū eſt
inq̄t me huc veniſſe aut neſci-
tū Si ſcitū nemo eſt q̄ nō ce-
tera ſuſpicet̄ Sin vero neſcitū
et hoc quoq; ſciet nullus Hoc
pignus amoris eſt moriar p̄us
q̄ hoc careā Ah ſcelus eſt in-
quit lucrecia Scelus eſt refert
Eurialus· bōis nō vti cū poſſis·
An ego occaſionē m̄ conceſſam
tū q̄ſitā tū optatā mitterē· Ac
ceptaq; mulieris veſte· pugnā
tē feminā q̄ vincere noleb at ab
negocio vicit· Nec veneris hic
ſacietatē vt hamon cognita Tha
mar pepertit: ſed maiorē ſiti exci
tauit amoris Meōr tū diſcri-
minis Eurialus poſtq̄ vini cibi
q; pauliſp hauſit: repugnante
lucrecia receſſit · Nec feneſtre
quiſpiā ſuſpicatus eſt · q̄ vnus
exhaluiſ putaret

Admirabat̄ ſeipſū Eu
rialus dum viam pge-
ret O ſi nūc ſe obuiū
michi daret ceſar· meq; agnoſ
ceret q̄m illi habitus hic ſuſpi-
cionem faceret· q̄m me rideret
Fabula omnibus eſſem · et illi
iocus nunq̄ me miſſum face-
ret· donec ſciret omnia· Dicen
dū ſibi eſſet· q̄d hec ruſtica veſ
tis vellet· Sed fingerē ſi hāc ſ3
aliā me dicerē adijſſe matronā

Lucreciã nũq̃ ꝓderẽ q̃ me ſuſ-
cepit ſuauitq̃ʒ. Dũ ſic loquit᷑
Viſũ Achatem Pliniũq̃ʒ ẽnit
eoſq̃ʒ preit. nec ꝑus abhis cog
nitus eſt: q̃ꝫ domi fuit. Vbi poſi
tis ſaccis p̄ceſtaq̃ʒ ſupra: rerũ
pandit euẽtũ Dumq̃ʒ q̃s timor
q̃d gaudiũ inteceſſit incõrit nã
tat nũc timenti ſimilis nũc exul
tati ſit. Int᷑ timendũ aũt heu
me ſtultũ inq̃t feie meũ omiſi
caput. Non ſic me pr̃ ãmonu
it. dũ me nullius feie fidẽ ſeq̃
debẽ docebat. Ille feiam dice-
bat aĩal eſſe indomitũ. infidũ.
mutabile. crudele mille paſſi-
onibꝰ deditũ. Ego patne inme
mor diſcipline vitã meã muli-
erale credidi Quid ſi me one
ratũ frumẽto aliquis agnouiſſʒ
q̃d dedecus: quenã infamia mi
chi et meis poſteris eueniſſet
Alienũ me ceſar feciſſʒ. tanq̃
leuem et inſanũ potuiſſʒ me cõ
tẽpnẽ Quid aũt ſi me vir dũ
ſcrinia verſat latẽtẽ inueniſſet
Seua eſt lex Iulia mechis. Ex
igit tñ dolor mariti maiores pe
nas q̃ꝫ lex vlla cõceſſerit Ne-
cat h̃ ferro. necat ille cruentis
v̄beribꝰ Sʒ putemus vix ꝑpciſ
ſe vite mee Nũ me i vicul᷑ cõie
ciſſʒ. aut infamẽ Ceſari tradi-
diſſʒ Dicamus ꝙ illius me ma
nus effugere potuiſſe q̃a iner-
mis erat: quia michi fidus en
ſis herebat lateri At vir comi-
tatus erat et ãma ex pariete pẽ
debãt captũ facilia In domo lõ
gus famuloꝝ ordo Clamores
mox inualuiſſʒ et hoſtia fuiſſẽt
clauſa. tũ de me ſupplicũ ſũp-
tũ fuiſſet Heu me dementẽ. nl᷑
la me prudẽcia liberauit hoc diſ
ĉmine ſʒ caſus tm̃. Quid caſus
ymo et ꝓp̃ter ingeniũ lucre-
cie O ſidam feiam. o amatri-
cẽ ſapientẽ. o inſignẽ et nobi-
liſſi[m] amorẽ. ait me tibi nõ cre
dã: Cur tuã nõ ſeq̃r fidẽ: Mille
m̃ ſi aſſint ceruices omẽs tibi
cõmittam. tu fidelis es. tu cau
ta. tu prudens ſcis amare et
amãtem tueri. Quiſ tã cito ex
cogitare potuiſſʒ viã. qua q̃rẽtes
auerteret vt tu ipa cogitaſti Tu
m̃ hãc vitã ſuaſti. eãdẽ tibi de
uoueo. Non meum eſt ſed tu-
um quod ſpiro. Non erat mi-
hi durum perdere propter te
quod ꝑ te teneo. Tu vite mee
ius habes. tu necis imperium
O candidum pectus o dulcem
lĩguam o ſuaues oculos O in-
genium velox O membra mar
morea ſicciq̃ʒ plena quando e[o]
vos reuiſam: quando iterum
corallina labia mordebo quã-
do tremulam linguam ori meo
in murmurantem denuo ſenciã
Papillas ne vnq̃ illas retrac
tabo: Parum eſt ait Achates
quod in hac femina vidiſti. q̃
propior eſt femina: eõ formo
ſior eſt. Non Candali regis
Lidia formoſa vxor formoſior

fuit. ꝙ iſta eſt. Nõ miror il⸗
lũ voluiſſe nudã ſatis demon⸗
ſtrari. Ut plenius ſumeret gau
diũ. Ego q̃ꝫ infidẽ facerẽ ſi facul
tas eſſꝫ lucreciã tibi nudã oñde
rẽ. Aliis aũt nec tibi effari qñ⸗
ta ſit eius pulcritudo poſſem nec
tũ ꝙ ſolidũ ꝙ plenũ meũ fuerit
gaudiũ potes cõſiderare. Sꝫ cõ
gaude meũ quia maior fuãt
mea voluptas ꝙ q̃at exp̃ri. Sic
Eurialus cũ Achate nec pau⸗
ciora ſecũ lucrecia dicebat. Ei⸗
us tñ tãto maior leticia fuit. q̃
tacitẽ maior. Aliis fidẽ non habu⸗
it ut rẽ poſſꝫ referre. Sohic ꝑ ve⸗
recũdia totũ ſi audebat narrarẽ

PAcorus interea panno
nius eques domo no
bilis qui ceſarem ſeq̃
bat. ardẽ lucreciã cepit et quia
formoſus erat redamari puta⸗
bat ſolaqꝫ feie pudiciciã ob⸗
ſtare ſibi rebat. Illa ſicut mos
eſt noſtris dñab; omẽs vultu
blãdo intuebat. Ars eſt ſũ decep
cõ pociũs. ne verus amor palã
fiat. Inſanit Pacorus nec cõ
ſolãi pot. niſi lucrecie mẽtẽ p
ſenciat. Solẽt matrone ſenen
ſes ad ꝓmum lapidem ſacellũ
diue Marie qd in bethleem nũ
cupant ſepius viſitare Huc lu
crecia duab; comitata virgini
b; ⁊ anu q̃dã ꝓficiſcebat. De
q̃t Pacorus violã ĩ manu geſ
tãs dauratis foliis. ĩ cuius col
lo epl̃am amatoriã ſubtilib;
ĩſcriptã in mẽbranis abſcõderꝫ
Nec mirere. Tradit ei cicero yli
adẽ omnẽ ita ſubtilit̃ ſcriptam
ſibi oñſam fuiſſe vt teſta nucis
clauderet̃. Offert violam lucre
cie ſeqꝫ cõmendat. Pacorus ſic
ſpuit donũ lucrecia. Inſtat pa
corus magnis precib;. Tum a
nus. Recipe inq̃t hera donatum
florẽ. Quid times vbi nullum
eſt piculũ. ꝑua res eſt q̃ potes
hũc militẽ placare. Secuta eſt
lucrecia anilẽ ſuaſionẽ violãqꝫ
recepit. Paulũper vltra ꝓgreſſa
violã alteri ex virginib; dedit
nec diu poſt obuiã facti ſũt duo
ſtudẽtes q̃ virgũculam vt ſibi
florẽ traderet non magno ne⸗
gocio induxerũt. Apertoqꝫ vio⸗
le ſtipite. carmẽ amatoriũ in⸗
uenerũt. Solebat h' hoim ge
nus ꝑ g̃tũ eẽ matrõis nr̃is. Sꝫ
poſtꝙ ceſaris curia ſenas venit
irrideri deſpici ⁊ odio haberi ce
pit. Quia plus armorũ ſtrepi⸗
tus ꝙ lr̃arũ lepor nr̃as femĩas
oblectabat. Hinc g̃ndis liuor
et ſimultas ingẽs erat q̃rebãt
qꝫ toge vias om̃s q̃b; poſſẽt no
cere ſagis. Ut ergo viole dolus
patuit. ad menelaum mox itur
epl̃amqꝫ vt legat rogat̃. Ille
meſtus domũ ꝑgit. vxorẽ incre
pat domũqꝫ clamorib; implet
Negat ſe reã vxor. remqꝫ geſtaꝫ
exponit et anus adducit teſti⸗
monium. Iter ad ceſarem ſit
q̃rela vocat pacorus. Is crimẽ

fatetur·pectesq; veniam; nunq̄ ſe
poſt hac lucreciā vexaturū iure-
iurādo cōfirmat Dicēs tū iouē
nō iraſci ſ; arridē piurijs amā-
tum Sterilē flāmas vt magis
pḣibitus erat·eo diligencius
ſeq̄ba᷑ Venit hyems excluſiſq;
nothis ſolū boreā admittebat
Cadūt ex celo niues Solui᷑ in
ludū ciuitas·iactāt matrone
in vicos·iuuenes ī feneſtras ni
uem Hinc nactus et occaſionē
Pacorus epl'am alterā cera in
cludit·ceraq; niue tegit et cin
git·factaq; pila in feneſtrā lu
crecie iacit ¶ Quis non omnia
regi fortuna dicat? Quis nō fa
uorabilē eius cupit flatū? Fati
enī plus valet hora benigni·q̄
ſi te veneris cōmendet epiſtola
māti· Dicunt quidam nil eſſe
qḋ in ſapiente queat fortuna
Hoc ergo hijs ſapientibus cō-
cedo qui ſola virtute gaudent
qui ⁊ paupes et egroti ⁊ in eq̊
phalaris clauſi vitā ſe credūt
poſſidē btā; ·q̄le nullū adhuc
vl' vidi vl' fuiſſe putarim Cōis
hoīm vita fauoris fortūe idig;
Hec q̊s vult eleuat·⁊ q̊s vult
depmit·Quis pacoꝝ pdidit n̄
fortūa? None prudētes cōſilij
fuit ī nodis viole clauſiſſe ta-
bellas? ⁊ nē būficio niuis epl'ā
tranſmiſiſſe? Dicet aliquis
fieri caucius potuiſſe? q̄ ſi hoc
cōſiliū nuiſſet fortūa ⁊ cautus
ſ; ⁊ prudētiſſimus iudicatus fu
iſſz Sz obſtās fatum pilam ex
lucrecie manibꝫ lapſam·apud
ignem duxit· Ubi ſolutis calore
niuibꝫ liquefactaq; cera·tabel
las manifeſtauit quas tum ve
tule que ſe calefaciebant·tum
Menelaus q̄ aderat·ꝑ legerūt
nouaſq; lites excitauerunt q̄s
pacorus non excuſatione ſ; fu-
ga vitauit Hic rumor venit Eu
rialo ¶ Nam vir dum greſſus
et actus pacori ſpeculatur: in
ſidijs Euriali locum facit Ue-
rūq; eſt qḋ dici ſolet· Non fa-
cile cuſtodiri quod a pluribꝫ im
pugnat᷑ ¶ Expectabant amā-
tes poſt pmum cōcubitū ſcḋas
nupcias Viculus inter edes lu
crecie atq; vicini pāctus erat
ꝑ quem pedibus in vtrūq; pa-
rietem porrectis in feneſtrā lu-
lucrecie haud difficilis pbeba-
t̄ aſcēſus· Sed huc aſcendere
ſolum noctu licebat ¶ Mene
lao petendꝯ rus erat·ibiq; per-
noctandꝯ qui dies ab amanti
bꝫ tanq̄ ſaturnaliorum expecta
batur· Fit receſſus· Mutatis
Eurialus veſtibus: in viculum
ſe recepit· Stabulum illic Me
nelaus habebat· quod Euria
lus ducente ſoſia ingreſſus eſt
Ibi nocte manēs ſub feno late
bat· Tū ecce dromo qui erat
menelai ſecundus famulus eq̊s
prepoſitus· impleturus preſe-
pia: fenum ex euriali latere ſuſ
cipit·eratq; āplius ſuſcepturus

Ac Eurialū furcā ꝑcuſſurus ē
ſoſias obuiaſſ;· Qui vt diſcri⸗
mē agnouit· da m̄ hanc oꝑaꝫ
inq̄t frater bone·ego pabulum
equis ꝓbebo· Tu interea loci·vi
de an nobis cena inſtructa ſit
Gaudendum eſt dū herus abeſt
Melius eſt nob̄ cū dn̄a q̄ cum
illo·hec iocūda eſt et ꝑliberalis
ille iracūdus·clamoroſus· aua
rus·difficil̄· Nunq̄ nob bene
eſt dū ille adeſt Vides vt ven⸗
tres nr̄os imq̄ caſtigat medio
qui ſemper eſurit vt nos fame
cruciet· nc̄ ſinit mica ſru ſta
ceruli panis cōſumi ꝫ heſternū
numida ſuat in menſem·Vini
uſqꝫ cene ſiluros et anguillas
ſalſas in̄ alterā differt· et nu⸗
merata fila ſectil̄ porri ne quid
tāgamus ſignata ēcludit· Mi⸗
ſer qui ꝑ hec tormenta q̄rit di
uicias. Nā ſtulcius nil q̄ viue
re pauꝑē vt locuplex moriaris
Quāto melius nob̄ cū hera que
non cōtēta vinul' nos paſcere et
teneris hedis·gallinas quoqꝫ
turdoſqꝫ miniſtrat·et vini co⸗
piam melioris· J·dromo cura
vt q̄ uncta ꝓxima ſit· Iſtud
inquit dromo curam habebo·et
menſaꝫ prius q̄ equos fricabo
Verū ego hodie in tuis deduxi
quod ſibi male ſuccedat Nū⸗
q̄ michi verbum dixit miſi veſ⸗
peri cū me remiſit et equos re⸗
nūctaiqꝫ dn̄e iuſſit nō ſe redditu
rū hac nocte Ah laudo te ſoſia
q̄ tādē odire cepiſti dn̄i mi mo
res· Ego iam mutaſſem dn̄m·
niſi me domina matutinis retinu⸗
iſſet offellis· Nihil dormiendū
eſt hac nocte·Bibamus vore⸗
mus donec veniat dies· Non
tantum ꝑ menſem lucrabitur he
rus:quantum nos vna cena cō
ſumemus· Audiebat hec Euri
alus libens·tacitꝰ ſi mores ſuoꝝ
notabat·et idem ſibi fieri non
dubitaret· Et cum dromo abiſ
ſet Aſſurgens Eurialus· O q̄
inquit beatam noctem Soſia
tuo beneficio ſum habiturus· q̄
me huc duxiſti· et me paucis hēm
prebe curaſti Vir bonus es·me
rito qꝫ te amo nec tibi non grā
tus inueniar· Aderat hora p̄
ſcripta· letus Eurialus q̄uis
duobus ꝓfictus diſcrimibꝰ muꝝ
aſcēdit·ad aptā feneſtrā ſbitrat.
Lucreciā iux̄ ſcamnū ſedentē pa
tiſqꝫ obſequiis expectantē repe
rit Illa vt amātēꝫ agnouit aſ
ſurgens·medūm cōplexa eſt Fi
ūt blādicie· dant̄ oſcula·it̄ i
venerē tētis velis feſtāqꝫ naui⸗
gio citheream nunc ceres reſi⸗
cit nunc bachus·:

Heu q̄ breues volupta
tes ſunt· q̄ longe ſo
licitudines· vix horaꝫ
Eurialus letā habuerat· Tum
ecce ſoſiā q̄ reditū menelai nū⸗
ciat gaudiumqꝫ ꝑturbat· Ti⸗
mens Eurialus ſuge ſtudꝫ· Lu
crecia mēſis abſcōditis c̄luiā

viro ꝑgit · reuerēſiq; ſalutat · et
o mi vir īq̄t q̄ bene rediſti Nā
ego iā tere villica muiſcatū re-
bar · Quid tu tn̄ cure tam diu?
Caue ne quid olfaciā · aut non
domi manes Quid me tu ꝯtriſ
tari abſencia ſtudes? Sēp ꝓ dū
abes timeo tibi · Tū ne quam
ādeas formido · vt ſunt inuidi
vxoribꝰ ſuis viri Quo metu ſi
vis me ſoluere: nūq̄ foris dor-
mias · Nec eñ ſn̄ te nox eſt m̄
vlla iocūda · ſed cena hic iam
poſt abitū ibimus · Erat tn̄
in aula vbi prādere familia ſo-
let · Ibiq; virū detinere lucre-
cie nitebatur · donec Eurialus
abeūdi ſpaciū ſuſcepiſſ; cui ne
ceſſaria eſt morula quedā Me
nelaus aūt foris cenatus erat
ſeq; inthalamum recipe feſti-
nabat · Tum lucrecia parū me
amas inquit Cur nō p cius do-
mi apud me cenaſti? Ego quia
tu aberas nec comedi hodie nec
bibi quicquam Venerūt tam
villici ex roſalia neſcio quid vi
ni portantes · optimū eſſe fere-
bant trebeanum · Ego p̄ meſti
cia nil guſtaui Nunc qn̄ ades
eamus ſi placet incellariū in-
troſū · guſtemus q; vinū · ſi vt
illi dixerūt tam ſuauiſſimū ſit
Viſq; dictis laternā dextra ·
virū ſiniſtra manu recepit · ⁊ in
intimum penarij deſcendit · tā
q; diu nē hūc nē illū eadū tere
brauit · ac cū viro pitiſſauit; do

nec Eurialū putauit abiſſe ·
Ac ita demū ad ingratos hymene
os cū viro trāſiuit Eurialus in
tepeſta nocte domū repecijt ·
Sequēti luce ſiue qd ſic expe-
diebat cauere · ſiue ſuſpicio ma
la fuit · muro feneſtrā Menela
us obſtruxit Credo vt ſūt con
ciues nrī in coniecturas acuti ſuſ
picō nūq; plenitimuiſſe Mene
laum loci cōmoditatē vtq; pa-
rū videbat vxori occaſionē de
mere voluiſſe Nā etſi nihil cō
ſcius erat illi: reparatā tn̄ ſciam
multis dietā tentatā p̄cibꝰ non
ignorabat ⁊ aīm cognoſcebat
mulieris inſtabilem cuius tot
ſunt voluntates quot in arbori
bꝰ folia Sexus enī femineus
nouitatis eſt auidus · raroq; vi
rū amat cuius copiā habz · Se
quebat ergo viā maritorū pre
uulgatā · quorum opinio eſt infor
tuniū bonis excludi fortunis ·
Erepta eſt huic ꝯueniēdi facul
tas · nec mittēdis lrās pmiſſa li
bertas eſt Nam et cauponē · q
poſt edes lucrecie vinariā tab-
nā cōduxerat ex q̄ ſolebat Eu-
rialus affari lucreciam · ac lrās
per harundinem mittere: ſicut
Menelaus ſuaſit magiſtratus
expulit · Sic ceſſabat ſolus ocu-
lorum nutus · nutuq; tantum
ſe conſalutabant amantes Ne
q; iſtac amoris extrema linia-
cōmode peruti poterāt · Erat in
gēs dolor vtriq; cruciatuſq;

morti ſimil' Quia nec amoris
poterãt obliuiſci nec in eo pſe-
uerare. Dũ ſi ãxius Eurialus
qd cõſilij capiat meditat: vertit
in mentẽ lucrecie monitũ. qd ſi
bi de Pandalo ſcrip̃ſerat Me
nelai ſobrino. peritoſqȝ medi-
cos imitatus. quibꝫ mos eſt in
periculoſis egritudinibꝫ anceps
adhibere medicamentũ et vlti
ma pocius experiri q̃ morbum ſi
ne cura relinq̃re. Aggredi pãda
lum ſtatuit. remediũq; ſuſcipe
qd ãtea refutarat Huic ego ac
cerſito. et in penitiorẽ domus p
tem vocato: Sede inquit amice
rẽ grãdẽ tibi dicturus ſũ. indi
gentẽ his q̃s in te ſcio ſitas. di
ligencia ſide ꝛ taciturnitate volui
hec dudũ tibi dixiſſe; ſ; nõ eras
mihi adhuc plene cognitꝰ. nũc
et te noſco et quia pbat ſidei
es: amo ꝛ obſecro Quod ſi ali
ud a te ſcire ſatis eſt. q̃a ciues
tui cõcãues te laudãt cũ comites
mei. quibꝫ cũ amiciciam cõtra
xiſti. et q̃ ſis et q̃nti pendẽdus
me certũ fecere. ex quibꝫ te cape
meam beniuolenciã didici. cu-
ius te iã facio participẽ Quia
non minus illa es dignus: q̃
ego ſũ tua. Nunc qd velim q̃n
inter amicos res agit. paucis
exponam Tu ſcis mortale ge
nus q̃ in amorem ſit p̃nũ ſen
ſicij late pat; iſta calamitas.
nec cor ẽ ſi modo carneũ ẽ qd
amoris non aliq̃n ſenciat ſti-
mulos. Scis q̃a nc ſapiẽtiſſi
mũ Salomonẽ nec ſamſonem
fortiſſim iſta paſſio dimiſit i-
munem Incẽſi ꝑterea pectoris
et amoris in pbi ea natura ẽ
vt ſi quis p̃hibeat magis ar-
deat Nulla re magis iſta cura
ẽ peſtis: q̃ dilecti copia. Fuert
plures tũ viri tũ mulieres. tam
noſtra q̃ maioꝝ nr̃oꝝ memo-
ria: quibus inhibicõ durſſima
necis fuit occaſio. Contra vero
pleroſq; nouimus. qui poſt con
cubitum et amplexus paſſum
cõceſſus mox furere deſiuerũt
Nihil cõſultius ẽ poſtq̃ amor
oſſibꝫ adheſit: q̃ furori cedere
Nã q̃ aduſus tẽpeſtatẽ nitit:
ſepe naufragiũ facit Et q̃ obtẽ
perat p̃ cõllic ſupat Hec ideo dixi
q̃a te ſcire meũ amorẽ volo. et
q̃d mei cã ſis facturus Tũ q̃d
emolimẽtũ hic ſit oriturꝫ. nihil
tibi tacebo q̃a iam mei cordis
alterã te reputo partẽ. Ego lu-
creciã diligo. neq; hoc mi pan
dale mea culpa eſt factũ. ſ; re-
gẽte fortũa. in cuius manu eſt
totus quẽ colimus orbis Mihi
non erant noti mores veſtri.
nec huius vrbis conſuetudines
notam Putabã ego feminas
vr̃ãtes qd cuil mõſtrat in cor-
de ſenciare hinc deceptus ſũ Cre
didi nanq; amatũ me lucrecie
fore. dũ me luminibꝫ iturba-
placidis cepiq; cõn diligẽ Nec
ea elegãtẽ dñaȝ dignã putaui

cui vices non reddẽnt amoris
Nondũ te noui vel tuũ genus
amaui putans amari Quis eſ
tã ſaxeus eſt aut ferreus: q̃ nõ
amet amatus. Sed poſtq̃ frau
des noui meq3 irritũ: ne mens
ſterilis eſſ3 amor miſus ſũ oĩbꝫ
artibꝫ illã incẽdere vt par pari
referret Ardẽ nãq3 nihil q3 vrẽ
tũ tulor erat tum anxietas ani-
mi que me die noctuq3 mi-
rum inmodum cruciabat. Et
eram adeo introrſus: vt egredi
nullo pactu valerẽ Factũ eſt iᵃ
vt me cõtinuãte. par ſit amor
amborũ Illa incẽſa eſt. ego ar-
deo. ãbo perimus. Nec ẽmediũ
ꝓtelãde vite videmus vllũ: niſi
tu ſis adiumẽto Vir cuſtodit ꝯ
frater Nõ tã vellus aureũ pui-
gil draco ſuabat nec aditũ oẽci
cerberus: q̃ iſta diligent reclu
dit Noui ego faĩliã vrãm. ſcio
q̃a nobiles eſtis int̃ ꝑmores vr
bis diuites amati. Vrãq3 nũq̃
nouiſſe3 hãc feĩa3. Sed q̃s eſt
qui poſſit reſiſtẽ fatis Non ele
gi hanc ſed caſus dedit amãdã
Sic ſe res habet. tectus adhuc
amor. Sed niſi bñ regat: mag
nũ adhuc qð ſupi aũtãt malũ
pariet Poſſem ego me fortaſſ3
cõpeſcẽ ſi hĩc abirem qð quãq̃
eſſet mihi grauiſſimũ facerẽ tñ
veſtre faĩlie gracia. ſi hoc puta-
rẽ ex vſu fore Sed noſco illius
furorẽ. aut me ſeq̃ret. aut ma-
nere coacta. manus ſibi ꝯſciret

qð eſſet domui veſtre dedecus ꝑ
petuũ. q̃ igit̃ te volebã te voca-
bam vrã cã ẽ. vt obuiemus hĩs
mal̃ Nec alia via niſi vt amo
ris nrĩ aurigã te ꝑbeas curesq3
vt bñ diſſimulatus ignis fiat
opertus. Ego me tibi ꝯmẽdo do
deu ꝯueo. obſeq̃re nrõ furori. ne
dũ oppugnat̃ magis incẽdat̃
Cura vt ſil̃ ꝯuenire poſſimus q̃
facto magis humiliabit̃ ardor
tolerabiliorq3 reddet̃ Tute ſcis
additus domus. ſcis qñ vir ab
eſt. ſcis quõ me valeas ĩtrodu
cẽ Frater viri aũtendus ẽ. qui
eſt ad has res nimiũ perſpicax
lucreciamq3 tãq̃ locũ germani
tenet. magnaq3 cura cuſtodit
Inũſaq3 lucrecie vba. cuerſas
ceruices. geĩtus ſcreatus tuſſim
riſus attẽte ꝯſiderat Hũc eludẽ
ſentẽcia eſt. nec ſñ te ſiei põt Aſ
ſis ergo et qñ affuturus ſit vir
me inſtrue. remanẽteq3 frẽ3 diũ
te ne cuſtos aſſirus lucrecie ſit
neue cuſtodes adhibeat alios
Tibi credet. et qð dij faxint.
Hanc tibi prouinciam fortaſſe
committet. Quam ſi ſuſceperis
et me iuueris. vt ſpero. in vado
res eſt Poterĩs enim me clam
dum ceteri dormient introinit
tere. et amorem lenire furen-
tem. Ex hijs quot emergant
vtilitates. arbitror te pro tua
prudencia palam cernere Ser
uabis nanq3 in primis honorẽ
domus. amorẽ teges qui non

poſſet abs veſtra infamia mani
feſtari. Sobrinã tuã ĩ vita te
nebis Menelao vxorem cuſto/
dies. cui non tã obeſt vna nox
mihi conceſſa neſcijs oĩbꝫ: qꝫ ſi
ſciente populo. illã ꝓhideit me
ſe quentẽ Senatori romano ſe
cuta eſt Jppia ludũ ad pharon
formoſãq; menia lagi. Quid ſi
me domi nobilẽ atq; potentẽ ſeq̃
ſtatuat. Nõ de decus vri gñis
qui ipſi riſus que nedũ vrã ſed
tocius vrbis infamia. Diceret
forſan aliq̃s Obſumẽda pocius
ferro aut extĩguenda veneus ẽ
mulier qꝫ id agat. Sed ve illi
qui ſe humano ſãguine polluit
et maiori ſcelẽ vindicat minus
Non augenda ſunt mala ſed
minuenda. Nos hoc ſcimus
ex duobꝫ bonis melius eligen
dum. aũt ex malo et bono qđ
ſit bonum ſed ex malis duobus
qđ minus obſit. Omnis via
piculi plena eſt. ſed hec quam
mõſtro minus habet diſcĩmis
ꝑ quam ne tuum ſanguini tuo
cõſules: ſed mihi q̃; ꝓderis. qui
pene inſanio. dum mei cã video
lucreciam cruciari. Cui pocius
odio eſſe vellem qꝫ te rogare. Sꝫ
hic ſumus eo deducta res eſt.
et niſi tuis artibꝫ. tua curã inge
nio atq; ſolicitudĩe nauis regat
nulla ſalutis ſpes maneat. Ju
ua igit̃ et illã et me tuãq; do/
mũ abs nota cõſerua. Nec me
putes ingrãtũ. Scis apud ceſarẽ
quanti ſim q̃cq̃d peciecũ. impetratũ
tibi efficiã. Et hoc ante omnia
tibi polliceor deq; fidẽ Palati/
num te Comitem futurũ oẽm
q; tuam poſteritatẽ hoc titulo ga
uiſurã. Ego tibi lucreciã meq;
et noſtrũ amorem ꝛ famam no
ſtrã et tui generis decus cõmit
to. tueq; mando fidei. Tu arbi
ter es omnia hec in te ſita ſunt
Vide quid agas et ſeruare po/
tes ita et perdere

Subriſit hijs auditis Pã
dalus. factaq; mora paula: no
ſtra hec Euriale dixit. Et vtinã
non accidiſſent. ſꝫ cũ in locũ ſi
cut abs te dictum eſt res ẽ deducta
vt neceſſe ſit me qđ iubes effi/
cere niſi et noſtrũ genus affici
cõtumelijs et ſcandalũ ingens
cupiã exoriri. Ardet mulier ſicut
dixi. et impotẽs ſui eſt. niſi oc
curro ferro ſe fodiet aut ex feneſ
ſtris ſe dabit ꝑcipitẽ. nec vite
iam ſibi nec honoris ẽ cura Jpa
mihi ſuũ arcanũ patefecit heſter
ti ĩcrepaui. lenire flãmã ſtudui
nihil ꝓfeci. oĩa ꝑter te paruifa
cit. Nihil niſi te curat Tu illi
ſemꝑ in mente ſedes. te petit. te
deſiderat. te ſolum cogitat. Se
pe me vocitans. Audi precor
Euriale dixit. Sic mulier ex
amore mutatã eſt vt non eadẽ
videatur Heu pietas. heu dolor
Nulla in vrbe tota vel caſtior
vel prudencior lucrecia fuit.

Mira res ſi tm̄ iuris natuā de
dit amori in mentes hūanas
Medēdi ē huic egritudini Nec
alia cura eſt mihi q̄m tu mōſtraſ
ti Accigā me huic opi teqȝ dū
tēpus erit cōmonefaciā. Nec
ex te grāȝ q̄ro. qa non eſt offi
ciū boī viri. cū his nihil ꝑme
reat grāȝ poſcē. Ego vt vitē in
famiā nr̄e īminētē familie hoc
ago Nō ſi tibi obducit ñ ꝑptea
ſū ꝑmiandus Rñdit eīn Euria
lus inq̄t. Ego vel ſic tibi grāȝ
habeo et creari te comitē vt dic
tū eſt faciam. Tu mō dignita
tē iſtam nō ſpernas? Nō ſpē
no inq̄t Pandalus. ȝ nc hinc
ꝑfecta ſit volo Si ventura eſt
libere veniat. nl̄ ego cōdicōnale
facio Si potuiſſȝ hoc te neſcien
te fieri mea vt opa apud lucre
ciā eſſes. libencius id egiſſem
Vale Et tu vale. retulit Euria
lus Poſtq̄ aīm reddidiſti. fac
finge inueniri. effice vt ſimul ſi
mus. Laudabis inq̄t Panda
lus letusqȝ abijt q̄ tanti viri
grāȝ inueniſſȝ. tū q̄ ſe comitem
fore iam ſperabat cuius digni
tatis tāto erāt auidior. q̄nto ſe
minus cupē demōſtrabat. Sūt
eīn homines quidā vt mulie
res. q̄ cū maxime nolle dicunt
tū maxiē volunt Hic lenocinij
mercedē ſortitus eſt Comitatū
et auream bullam ſue nobilita
tis poſteritas demoſtrabit In
nobilitate multi ſūt ḡdus mi

Mariane. Et ſane ſi cuiuſ libet
originē q̄ras hanc mea ſenten
cia fert: aut nullas nobilitates
inuenies. aut admodū paucas
q̄ ſceleratū non habuerit ortū
Cū ei hos dici nobiles videa
mus qui diuicijs habundāt di
uicie vero raro v̄tutis ſūt comi
tes: quis non videt ortū nobi
litatis eſſe degenerē Hunc vſu
re ditauerūt illum ſpolia. pro
dicōes aliū. Hic veni ficijs dita
tus eſt ille adulacōibȝ Huic ad
ulteria locū ꝑbent. nōnulli mē
dacia ꝓſūt Quidā faciūt ex co
iuge queſtū quidā ex gnatis.
Plerosqȝ homicidia iuuāt. Ra
rus ratus eſt qui iuſte diuici
as congregat. Nemo ſaltem
āpliū facit. ñ q̄ omēs mereāt he
bas Cōgregāt hoīes diuicias
multas. nec vnde veniāt ȝ q̄
multe veniāt querūt Oībȝ hic
v̄ſus placet Unde habeas q̄rit
nemo. ȝ oportet habē Poſtq̄
vero plena eſt archa. tū nobi
litas poſcit q̄ ſic q̄ſita nl̄ eſt ali
ud q̄ ꝑmiū iniquitatis Maio
res mei nobiles habiti ſūt ſed
nolo michi blandiri. non pu
to meliores fuiſſe proauos me
os alijs quos ſola excuſat an
tiquitas. quia non ſunt in me
moria. eorum vicia Mea ſentē
cia nemo nobilis eſt. niſi v̄tu
tis amator Non miror aure
as veſtes. equos. canes ordinē
famulorū. lautas menſas mā

morcas edes villas ·pdia piſ-
cinas·iuriſdiccões·ſiluas Nã
et hec omnia ſtultus aſſequi
põt·quẽ ſi quis nobilem dixerit
ipe fiet ſtultus· Pandalus nẽ
lenocinio nobilitatus eſt

NOn multis poſt dieb9
rure int Menelai ruſti
cos rixatũ eſt·et occiſi
nõnulli q plus biberãt· opuſqz
fuit ad res cõponendas Mene
laõ pficiſci Tum lucrecia ·mi
vir inquit quis es homo de bi
liſqz·equi tui quit incedũt·qn
gra darĩũ aliquẽ recipe comoda
tũ Cũqz ille pcontaretur vbi-
nã eſſet aliqs: optimũ inquit
Pandalus niſi fallor Euria-
lus habet et tibi libens cõce-
dit·ſi me vis petere· Pete inqt
Menelaus ¶ Rogatus Euria-
lus mox equũ iuſſit adduci·id
qz ſui gaudij ſignum recepit ſe
cũqz tacite dixit· Tu meũ equũ
aſcendes Menelae·ego tuam
vxorẽ equitabo ¶ Cõuentũ erãt
vt noctis ad horã quintã in vi
co Eurialus eſſet·ſperaretqz be
ne ſi cãtãtẽ Pãdalum audi-
ret Abierat menelaus· iãqz ce
lum noctis obduxerat tenebre
mulier inaubili tempus mane
bat Eurialus ãñ fores erãt·ſig
nũqz morabat Nec cãtum au
diebat nec ſcreatũ·iam pterie
rat hora q vt abieret Eurialus
ſuadebat Achates·deluſũqz di
cebat· Durũ erãt amãti recedẽ

et nunc vnã nẽ aliam cãm ma
nendi querebat Non canebat
Pandalus qa Manelai frãt
domi manſerat ·et omnes adi
tus ſcrutabat ne quid inſidia
rũ fieret nocteqz trahebat in-
ſomnem· Cui pandalus· Nũ-
qd ne hac nocte cubitũ ibimus
Jam nox mediũ poli trãſcẽdit
axem·et me grauis occupat ſom
nus Miror te cũ iuuenis ſis:
ſenis hrẽ naturãz·quibus ſicci-
tas ſomnũ aufert·nũq dormi-
ũt niſi paululũ ppe diem dum
currus voluit ſeptẽtonalis cũ
iã tẽpus eſſz ſurgendi· Eamus
tũ tãdẽ dormitũ Quid ſibi hec
volunt vigilie: Eamus inquit
Agamẽnõ ſi tibi ſic vider·ãtea
tñ inſpiciende ſũt fores·an ſa-
tis firmate ſunt ne furibus pa
teãt veniẽſqz ad hoſtiũ nẽ vnã
nẽ aliaz ſerã ãmouit et peſſalũ
addidit· Erat illic ingẽs ferrũ
quod vix duo poterant eleua-
re quo nũq hoſtiũ claudebat
Quod poſtq Agmẽnon ãmo
uere non potuit iuua me inquit
pãdale ·amnioueamus ferrum
hoc hoſtio·tum dormitum ibi
mus ¶ Audiebat hos ſermo-
nes Eurialus et actum eſt ta
citus ait ſi hoc feramentũ ad
iungitur Tũ pandalus Quid
tu paras Agamẽnõ: tãq domus
obſidẽda ſit firmare hoſtiũ pa
ras: An tuti ſumus in ciuitate:
libẽtas hĩ eſt q qes oĩb9 eadem

cũm hoſtes procul ſunt · quĩ
bus cum bella gerimus florenẛ
tini· Si fures times ſat clauſũ
eſt · Si hoſtes michil eſt quod
in hac domo te poſſit tueri Ego
hac nocte non ſubibo onus· qa
ſcapulas doleo et infra ſum frac
tus · nec geſtandis oneribus
ſum ydoneus aut tute leua aut
ſine Vah ſatis eſt inquit Aga⸗
mennon dormituq; ceſſit Tum
Eurialus manebo hic adhuc
horam ait· ſi forte aliquis ad
aperiat Tedebat Achatẽ more
tacituſq; maledicebat Eurialo
qui ſe tam diu ẽtineret iſomnẽ
Nec diu manſũ eſt cũ primu⸗
laz viſa eſt lucrecia·parũ q̃d lu
mis ſecũ ferens· v̄ſus quam per
gens Eurialus Salue mi aĩe
lucrecia dixit ¶ At illa exterri
ta fugẽ p̃mũ voluit Exinde reco
gnãs q̃s tu es vir aitꝰ Euialus
tuus inq̃t Eurialus· Aperi mea
voluptas iam mediã noctem te
hic operior Agnouit lucrecia vo
cem ſed q̃a ſimulacõꝫ timebat
non prius auſa eſt apire· q̃ ſe⸗
creta inter ſe tantũ nota pcepit
Poſt hec magno labore ſeras
remouit Sed q̃a plurima fer⸗
ramenta fores retinebãt·q̃ ma
nus feminea ferre non poterat
ad ſemipedis dũtaxat amplitu
dinem hoſtiũ patuit· Nec hoc
ait Eurialus obſtabit extenu⸗
anſq; ſuũ corpus p dextrum la
tus intro ſe coniecit Mulierẽq;
mediam amplexatus eſt Acha
tus foris in excubijs mãſit Tũ
lucrecia ſiue timore nimio ſiue
gaudio exanimata inter Euria
li deficiẽs brachia pallida fcã ẽ
et amiſſo verbo ac oculis clau⸗
ſis per omnia ſimil' mortue vi⸗
debat' niſi q̄ adhuc calor pul⸗
ſuſq; manebãt Exterritus Eu
rialus ſubito caſu q̃d ageret ne
ſciebat Deniq; ſi ab eo inquit
mortis ſũ reus qui feiaz in tãto
diſcrimine deſeruerim Sin ma
neo·interueniat· Agamennon
aut alius ex familia·⁊ ego peri
erim Heu amor ĩfelix qui plus
fellis q̃ mellis habes Non tam
abſinthium eſt amarum q̃ tu
Quot me iam diſcriminibꝰ ob
iecíſtiꝰ quot mortibꝰ meum ca⸗
put deuouiſtiꝰ Hoc nunc reſta
bat vt meis brachijs feminam
exanimares·Cur me nõ potius
intẽmiſti· Cur me leonibꝰ non
obiecíſtiꝰ Heu q̃ optabilius
erat in huius me potius gremio
q̃ iſtam in meo ſinu defeciſſe·
¶ Vicit amor virum abiectaq;
ꝓpria cura ſalutis cum feía mã
ſit eleuanſq; alcius mutum cor
pus atq; deoſculans madidus
lacrimis· Heu lucreſia inquit
Vbi nã gẽciũ es· Vbi aures tue
cur non r̃ſpõdesꝰ cur nõ audis
Aperi oculos obſecro meq; r̃ſpi
ce Arride m̃i vt ſoles Tuus hic
Euialus aſſum tuus te amplec
tit' Euialus Cur me cõnbaſias

Mi cor abiſti an dormis? Vbi
te quam? Cur ſi mori volebas
non me monuiſti vt occidiſſem
vna Niſi me audis. en iam la
tus meũ aperiet gladius et am
bos habebit exitus vnus Ah vi
ta mea ſuauiũ meũ delicie mee
ſpes vnica. integra ques. ſic me
te lucrecia pdo. Attolle oculos.
eleua caput. nondũ mortua es
Video adhuc cales adhuc ſpi-
ras Cur m̃ non loquis? Sic me
recipis. ad hec me gaudia vo-
cas. hãc m̃ das noctẽ. Aſſurge
oro reges mea. reſpice tuũ Eu-
rialum. Aſſum tuus Eurialus
Ac ſic fatus lacmarum flumẽ ſup
frontẽ et mulieris tẽpora pluit
Quibus tanq̃ tactis aqs excitata
mulier quaſi de graui ſompno ſur-
rexit. amantemq; vidẽs Heu me
inquit Euriale. vbinã fui Cur
non me pocius obire ſiuiſti. be
ata iam moriebar in tuis mani
bus vtinam ſic excederem. an
teq̃ tu hac vrbe diſcederes.

Dum ſic inuicẽ fantur in
thalamũ pgũt Vbi ta
lem noctem habuerint
qualẽ credimus int̃ duos amã
tes fuiſſe poſtq̃ nauibus altis
rapta Helenam paris abduxit
Tanq; dulcis nox iſta fuit vt
ambo negarẽ tã bñ iut̃ martem
veneremq; fuiſſe Tu meus es
Ganimedes tu meus Ypolitus
Diamedeſq; meus dicebat lu
crecia ¶ Tu m̃ polixana Euria
lus ẽferebat. tu Emilia. Tu ve
nus ipa Et nũc os. nũc genas
nũc oculos ↄmẽdabat Eleuata
q; nõnunq̃ lodice ſecreta que
non viderat añ hac ↄtẽplabatᷣ
et plus dicebat inuenio q̃ pu-
tatã Talẽ lauantẽ vidit Athe
on in fonte dianã. Quid hijs
mẽbris formoſius. qd candidi-
us? Iã redemi picula Quid eſt
qd ꝓpter te non debeat ſuſtine
ri. O pectus decorum. o papille p̃-
nitide Vos ne tango. vos ne ha-
beo vos ne meas incidiſtis ma
nus O teretes artus o redulẽs
corpus te ne ego poſſideo. Nũc
mori ſatius eſt qñ hoc gaudiũ
eſt recẽs. ne q̃ intueriat calã-
tas Dic mi teneo te an ſompio
Vera ne iſta voluptas eſt an ex
tra mẽtem poſitus ſic reor. Nõ
ſompno. ẽte vera res agit. O
ſuauia baſia. o dulces amplex
us. O melliflui morſus Nemo
me felicius viuit. nemo beaci-
us Sz heu q̃ veloces hore In
uida nox cur fugis Mane ap-
pollo mane apud inferos diu.
Cur equos tam cito in iugum
trahis. plus graminis edãt da
michi noctem vt alcmene de-
diſti Cur tu tam repente Tito-
ni qui cubile relinquis aurora.
Si tam illi grata eſſes q̃ michi
lucrecia. Haut tam mane ſur-
gere te pmittẽt. Nunq̃ m̃ nox
viſa eſt hac breuior q̃uis aput
Britãnos dachoſq; fuerim.

Sic eurialus nec minora dicē
bat lucrecia · Nec oſculū nec
vbū irrecompēſatū ꝑerijt · ſtrīge
bat ħ ſtrīgebat illa nᶜ poſt ve-
nerē lapſi iacebāt · ſ vt Anthe
us ex t̄ra validioꝛ ēſurgebat ſic
poſt bellū alacriores iſti robuſ
tioreſq; fiebāt Nocte pacta cū
crines ſuos ex occeano tolleret
aurora diſceſſū eſt Nᶜ poſt mł
tos dies redeūdi copia fuit creſ
centibꝫ dieꝝ cuſtodijs · ſ3 omīa
ſupauit amoꝛ · viāq; tandē 9ue
niendi īꝑerit · qua ſe vſi aman
tes ſūt Interea ceſar q̄ iam
Eugenio recōciliatus erat Ro-
mā ꝑ̄e ē deſtinauit Sentit hoc
lucrecia · q̄d eni nō ſentit amoꝛ
aut q̄s fallē poſſit amātē;· Sic
igit̄ ucrecia ſcripſit Eurialo ·

SI poſſet animus meus
iraſci tibi · iā ſuccenſerē
ꝙ abituꝝ te diſſimulaſ
ti Sꝫ amat te ꝙ̄ me magis ſpi
ritus meus nullaq; pōt ex cau-
ſa adduſus te moueri · Heu mi
coꝛ q̄d eſt ꝙ m̄ ceſarē nō dixti
r̄ceſſiuꝝ · Ille itineri ſe parat nᶜ
tu hic manebꝰ ſcio· Quid obſe-
cro de me fiet · Quid agā miſe
ra · vbi req̄eſcā ſi me r̄linq̄s nō
viuo biduū Per ergo has lit-
teras meis lacrimis madidas
ꝑq; tuam dexterā et datā fidē
ſi de te quicꝙ̄ merui · aut fuit
tibi quicꝙ̄ dulce meū : miſerē
infelicis amantis Non peto vt
maneas ſ3 vt tollas te mecū in
Fingā me veſperi bethleem pe-
tere velle vmicāq; recipias anū
Aſſit illic duo tres ve famuli ex
tuis me rapiant Nichil nego-
cij eſt volentē eripe · Nᶜ tibi de
decori puta · Nā filius ꝑami cō
iugē ſibi raptu parauit · Nō in
iuriaberis viro meo · is enī om
nino me ꝑditurus eſt Namq;
ſi me abducas · moꝛs illi me au
fert Sꝫ noł tu eſſe crudeł me
q; moꝛiturā relinq̄re q̄ te pluis
ſemꝑ ꝙ̄ me feci Ad hec Euri
alus in hunc modū reſcripſit
Celaui te vſq; nūc mea lucre-
cia ne te nimiū afflictares an-
teꝙ̄ tēpus eſſet Scio moꝛes tu
os · noui quia te nimis cruci-
as Nec ceſar ſic recedit vt nō
ſit r̄uerſurus Ex vrbe poſtꝙ̄ re
uenerimus · hac iter eſt nobis
in patriam ꝙ ſi ceſar aliam vi
am fecerit me certe ſi vixero re
ducē videbis · negēt michi pa-
triam ſuperi · errabūdoq; ſimi-
lem me r̄ddant · Vlixi niſi huc
r̄uertar ſpēſpira ergo mi aīe ſu-
meq; vires · Noli te macerare
quin viue pocius leta Quod di
cis de raptu · eſſet michi tū gra-
tiſſimum tum iocundiſſimum ·
nec maioꝛ michi voluptas pre-
ſtari poſſet ꝙ̄ te ſemper mecum
habere ac meo ex arbitrio poti
ri ſ3 conſulendū eſt magis hono
ri tuo ꝙ̄ mee cupiditati Exigit
nāq; fides tua q̄ me 9ſpexi et

tibi vt ↄſiliũ fidele ꝓbeaꝫ et qđ
in re ſit tuaꝫ. Tu te ſcis ꝑnobi
lem eē et in clara fāilia nuptā
Nomē habes tū pulcerime tuꝫ
pudiciſſime mulieris nec aput
ytalos ſolū tua fama claudit̄ ꝫ
et teutones et panonij et bohe
mi . et oīs ſeptētrioīs ꝑl'i tuū
nomē ↄgnoſcūt . ꝙ ſi te rapiaꝫ
mitto dedecus meū qđ tui cauſa
flocciſacerē . qua ignominia tu-
os afficēs necc̃arios Quibꝰ do
loribꝰ mr̄em pūgeres. Quid d̄
te dicēt̄ Quis rumor exiret in
orbem . Ecce lucreciā q̄ brute cō
iuge caſtior . penolpeqꝫ melior
dicebat̄ . iam mechū ſeq̄tur in-
memor parentū et patrie Non
lucrecia . ſꝫ Jppia eſt vel Jaſonē
ſecuta medea . Heu me . quātus
meror cū de te talia dici ſenti-
rem Amor nē clam eſt . nemo te
non laudat ſapia ēbaret oīa
nec vnq̄ꝫ tam laudata fuiſti . q̄ꝫ
tūc vituperareris Sꝫ mittamus
famā q̄cquid nos amore nr̄o p
frui non valeremus Ego ceſa-
ri ſuio . is me virū fecit poten-
tē diuitē Nec ab eo recedē poſ
ſū ſine mei ſtatus ruia ꝙ ſi eū
deſererē . non quirē te decēt ha-
bere Si curiā ſeq̄rer nulla q̄es
eēt . Omī die caſtra mouemus
nuſq̄ꝫ ceſari tāta mora fuit . q̄n
ta nē ſenis Jdqꝫ belli necc̃itas fa
cit ꝙ ſi te circūducēm et quaſi
pullicā feciam in caſtris haberēꝫ
vide q̄ꝫ eſſet m̄ et tibi decorum

Nō ⁊ s ex r̄ebus obſecro te mi lu
crecia mentē vt iſtā exuas ho-
noriqꝫ ↄſulas Nec furori ma-
gis q̄ꝫ tibi blādiaris Alius for
taſſꝫ amator aliter ſuaderet et
vltro te fugē ꝑcaretur . vt te q̄ꝫ
diu poſſet abuterer̄ Nichil fu-
tura ꝑuidus dū pñti ſatiſface-
ret egritudini . Sed hijs non
eſſet amator verus qui libidi-
ni magis q̄ꝫ fame ↄſulēt . Ego
mea lucrecia qđ frugi eſt mo-
neo . Mane hic te rogo nec me
dubita redituruꝫ q̄cquid apud
etruſcos agendꝫ ceſari m̄ ↄmit
ti curabo daboqꝫ opaꝫ vt te frui
abs tuo incomodo poſſim . Vale
viue ama . nec meū q̄ꝫ tuus eſt
ignē putato minorē aut me nō
inuitiſſimū hinc abſcedere . Jte
rum vale mea ſuauitas et ani-
me ārbus mee :.

Acquieuit his mulier ⁊
imperata facturā reſcⁱpſit
Paucis poſt diebꝰ Eu
rialus cū ceſare romaꝫ pre-xit
Nec diu moratus illic . febribꝰ
eſt incenſus . Jnfelix penitus q̄
cū arderet amore . febriumqꝫ
cepit ignibus eſtuare cum iaꝫ
vires amor extenuaſſet adiec
tis morbi doloribus pax ſupat
vitē tenebat̄ qꝫ ſpūs medicorū
remedijs pocius q̄ꝫ maebat Ce
ſar dietim ad eum veniebat et
quaſi filium ſolabat̄ omneſqꝫ
curas apollis adhibē iubebat
Sꝫ nulla fuit valēcior medela

q̄ lucrecie ſcriptum quo viuen
tem illam et ſoſpitem cognouit
que res aliquantiſpē morbum
imminuit. Eurialumq; ſurge-
re in pedes fecit qui et coronaci
oni ceſaris interfuit ac ibi mi-
liciam ſuſcepit ⁊ aureum calcar.
Poſt hac cum ceſar peruſium
petēc. is rome māſit nondū ex
integro ſanus exinde ſenas ve-
nit q̄uis ad huc debil' extenu-
atuſq; faciē. ſ; intueri potuit nō
alloq̄ lucreciā. Ep'le plures vtrī
q; miſſe ſunt. Rurſuſq; de fuga
tractatū eſt. Triduo illic māſit
Eurialus demū cū ſibi aditus
oīs videret ereptos. receſſum
eius amāti ēnūciauit. Nunq̄
tāta dulcedo in cōuſando fuit q̄n
ta in ēcedendo meſticia. Erat in
feneſtra lucrecia pē vicum iam
Eurialus equitabat. Humidos
oculos alter alterꝫ iecebat. fle
bat vnus flebat alter. ambo do
loribꝰ vrgebāt' vt q̄ ſuis ex ſe-
dibꝰ cor euelli dolentē ſenciebāt
Et i q̄s inobitu q̄ntus ſit dolor
ignorat. duorū amātū ſepacōꝫ
cōſideret. q̄uis maior hic cōpar
ieras meſt cruciatus ingencior
de l; aīmus ī morte. q̄a corpus
relinquit amatum corpus ab
ſente ſpū nō dolet nec ſentit.
At cū duo inuicē conglutinati
ſunt animi tāto penoſior eſt ſe
pacō. q̄nto ſenſibilior eſt vter
q; dilectus. Et hic ſane non
erant ſpiritus duo ſed quemad

modū putat Ariſtophones vni
us aīe duo corpora facta erant
Itaq; non recedebat animus
ab animo ſed vnicus amor ſci
debatur in duos. tum cor in p
tes diuidebatꝰ mētis ps ibat ⁊
ps remeabat ⁊ oēs inuicē ſenſus
digregabantur. Et a ſe ipſis
diſcedere flebāt. Non manſit
in amāciū faciebus ſanguinis
gutta niſi lacrime fuiſſent ⁊ ge
mitus ſimilimi mortuis videbāt
Quis ſcribē. q̄s referre. q̄s cogi
tare poſſet illarꝫ mēciū moleſti-
as niſi qui aliquādo inſaniuit
Laudomia recedēte Protheſe-
lao ⁊ ad ſacras yliꝫ pugnas cū
te exanguis cecidit. Eadē poſt
q̄ viri mortem agnouit. Viue-
re amplius minime potuit. Dido
phenīſſa poſt fatalem enee ēceſ
ſū ſeipſam interemit. Nec porcia
poſt Bruti necē voluit ſupeſſe.
Nec noſtra poſtq̄. Eurialus ex
viſu receſſit in terram collapſa
p familias recepta eſt. cubiliq;
data donec ēſumeret ſpiritū. Vt
vero ad ſe rediit. veſtes aureas
purpureaſq; et omnem leticie
ornatum recluſit pulliſq; tuni-
cas vſa. nunq̄ poſthac cantare
audita eſt. nūq̄ viſa ridere. nul
lis facecijs nullo gaudio. nul-
liſq; vnq̄ iocis inleticiam potu
it reuocari. Quo in ſtatu dum
aliquandiu perſeueraret egritu-
dinē incidit. Et q̄a cor ſuū aberat
nullaq; mēti cōſolaº dari poterāt

Int multaꝝ ꝑlcſatis brachia
mr̃is ac collacimantis ⁊ fruſtra
ꝯſolatoris v̓bis vt̃ẽtis indig-
nantẽ aĩam exalauit ¶ Curia
lus poſtq̃ᵒ ex oculꝰ nũq̃ᵒ ſe ampli-
us viſurus abijt nulli m̃t cũdeq;
locutus · ſolã in mente lucreciaꝫ
gerebat · et an vnq̃ᵒ reuerti poſ
ſet meditabaꝛ Veniq; tandem
ad ceſarẽ ꝑruſij marentẽ queꝫ
deinde ferrariam · mantuã tridẽ
tum · ꝯſtanciam · et baſileã ſe-
cutus eſt Ad demũ in hungariã
atq; bohemiã Sed vt ipſe ceſa
rem · ſic eũ lucrecia ſequebatur
in ſompnis nullãq; nocteq; ſibi
q̃etã ꝑmittebat Quã vt obijſ
ſe verus amator ꝯgnouit · mag
no dolore ꝑmotus lugebrẽ veſ-
tem recepit nec ꝯſolacõnem ad
miſit niſi poſtq̃ᵒ ceſar ex ducali
ſanguine v̓ginẽ ſibi tũ formo-
ſam tũ caſtiſſimam atq; prudẽ
tem mr̃imonio iũxit ¶ Habes
amoris exitũ Mariane mi amã
tiſſime nõ ficti neq; felicis · quẽ
qui legerint ꝑiculũ ex alijs faci-
ant qd̓ ſibi ex vſu ſciet Nec a
matoriũ bibere poculũ ſtudeãt
qd̓ longe plus aloes habet q̃ᵒ
mellis Vale · Ex Vienna q̃n
to nonas Julias Milleſimoq̃-
duzenteſimoq̃ dragesimoq̃rto ·

¶ Explicit opuſculũ Enee
Silvij de duobꝫ amãtibꝫ

¶ Epiſtola Enee ſiluij poe-
te laureati Siue Pij Pa
pe ſcundi de amoris reme
dio incipit ·:

Eneas · Silvius tibi ·
Ipolito mediolanenſi ·
Salutẽ plurimaꝫ dicit
Querebaris mecũ nocte prete-
rita ꝗ amori opam dares | nec
debilitatũ ac vinctum animuꝫ
ſoluere poſſes | Dixiſti te | nec vir
ginem | nec nuptam | nec viduã
amare | ſed mulierẽ ꝗuis pulch
ram | meretricem tamẽ quibuſ li
bet viri ꝑcij cauſa ſeſe ſubſter-
nentem · id tibi moleſtum eſſe
aiebas | libentq; amorem hunc
velle te poſtergare | Sed viam
modumq; neſcire | quo fieri lib
er amore vacuus poſſes · Nam
et ſi plures ſacerdotes conſulu
eras · neminem tamen remedia
| que tibi videntur efficacia / ꝓtu
liſſe dicebas | Rogas igitur me
| magniſq; ꝑcibus efflagitaſti
egritudini tue vt aliquam affẽ
rem medelam · Ac iter oſtende
rem tibi | quo poſſes ardentes a
moris flammas effugere | Pa
rebo deſiderio tuo | ſalubriaq; pre
bebo tibi remedia / ſi ea amplecti
volueris · nec vereor medici nõ
pam michi aſſcribi | Si tu obe-
dientis egroti perſonam ſuſcepe
ris / ꝗuis arbitror / quos conſu
luiſti ſacerdotes ſatis tibi feciſſe
/ ſi precepta tenuiſſes / q̃ illi dederũt

Sed tibi viſa fuerunt fortaſſe
grauia. Nam cum dicerent fu-
ge illam/ nichil ſibi loquaris/
nihil de illa audias. Durū ver
bum viſum eſt. At febricitans
quoqȝ multus audit frigida po
cula ſibi negari/ ſi tamen ſana-
ri vult/ quod medicus mandat
diligenter obſeruet. Tu ergo
mi Ypolite ſi vis amorem eua-
dere liberqȝ fieri/ propera vt que
precipiam facias. Noſcito egro
tum te eſſe/ maximaqȝ infirmi
tate detentum/ et propter ſani
tatem dura et aſpera eſſe pluri
ma ſubeunda/ nēpe egrotus eſt
mi Ypolite/ omnis qui amat/ Ac
ne dū egrotus/ ſꝫ mēte etiā cap
tus/ atqȝ inſanus et amens de
amore in quam illicito. Nam
deum colere/ et amare parentes/
vxorem/ et liberos/ virtutis eſt
non vicii/ Sanitatiſqȝ nō egre
tudinis/ At tu amorem illicitum
ſequeris/ Quid tu eſſe amorem/
de quo iam loquimur credis.
Veteres putarunt illum ex venerē
vulcanoqȝ natum/ puerum cecū
alatum/ ſagittas in manibꝰ ha
bentem/ quibꝰ viros ac mulie-
res feriens/ ardorem dilectiōis
infunderet. Apud Virgilium le
gimus. nūc ſcio quid ſit amor
duris in cotibus illum iſmarus
aut rodope aut extremi garamā-
tes nec generis nrī puerꝫ Nec
ſāguinis edūt. Sed error hic
mortal' populi fuit qui veritatē

attīgere nō potuit. Amor vt in
tragediis inq̄t Senē. Nichil
aliud eſt niſi vis q̄dā mag̃ mē
tis/ blāduſqȝ animi calor. q̄ iu
uēta gignit. luxu. ocio. et inť le
ta fortune bona nutritur. Hic
mentem hominis eripit. iudici
um omne peruertit/ ſenſum ebe-
tat/ animum extinguit. Nanqȝ
cum mulierem diligis/ nō in te
/ſed in ea viuis. quid igiť peius
eſt/ q̄ viuentem non viuere/ q̄
ſenſum habentem nō ſentire. q̄
oculis preditū/ non videre. Equi
dem qui amat/ in alium muta-
tur virum/ nec loquitur nec fa-
cit que ante ſolebat. Hinc par
meno apud terencium dii boni
quicquid hoc morbi eſt. Adeo
homines immutas ex amore/ vt
non cognoſcas eundem eſſe/ pu
tat comitus morbum eſſe amo-
rem/ nec male putat. Nam et
apud macrobium luxuriā que
vel mater amoris eſt/ vel filia de
terrimi morbi partem ſpecta-
tes dicit/ hic morbus plerumqȝ
iuuenes aggreditur. ſed vires
quoqȝ ſeneſqȝ vexat tantoqȝ pe-
riculoſior et riſu dignior eſt/ quā
to pſona que capta ē/ etate/ aut
ſcīa cenſeť pſtācior. Cum ergo
Ypolite captus ſis/ amoriqȝ ſer-
uias. Scias te morboſum eſſe
ſi morboſus es/ liberari ſtude. Nā
quis morbum patitur qui curā
re nō velit/ ſane vt morbus gra
uior eſt acerbior periculoſior eo

morbo ſi maioꝛ ē de ſanitate cura
Tua infirmitas magna eſt/ſic
et cure diligencia magna/Cogi
ta mi Ipolite/q̊ in ſtatu es/Tu
nihil te eſtimas/quicquit tibi
eueniat leue eſt. Solum ſuper
amica/anxius es/Non paren-
tes/nō neceſſarios/nō benefacto
res magnifacis/Solus animus
in amica eſt/Illam amas/illam
promoues/illam ſomnias/de
illa cogitas/de illa loqueris/de
illa ſuſpiras/Nichil agis/quin
memoriā eius habeas/Et ſtul
ticiam amenciā morbumq; de
terrimum/an non eſt petēda cu
ra/quis non ſanari hoc morbo
velit/Ceterum ad ſalutem tuā
hec ſunt neceſſaria Ipolite que
ſi feceris ſanus eris/Si neglex
eris ſepelieris in morbo tuo/nec
te quiſquam iuuare poterit/Co
gita primum quam remote a p̄
ceptis dei receſſiſti/qui cum de
beres deum ex toto corde diligē
creaturam amaſti/Et in ea om
nem tuam dileccionem et ob-
lectacionem poſuiſti/Sic enim
factus es ydolorum cultor/nam
qui creaturam deo preponit/ydo
latria eſt/negabis te ydolatram
eſſe/quaſi non p̄ponis creatori
creaturam/At ſi verum fateri vis
plus tuam amicam diligis/quā
deum/Nam que deus mandat
negligis/poſtergas/contemnis/
que vult amica/ſumma cum dili-
gencia curas adimplere/Et hoc
nempe eſt preferre mulierē deo
Heu quam magnum eſt malū
quam periculoſum/quam dete-
ſtabile creaturam ſic amare/vt
deum paruifacias/deus cum eſ-
ſes nihil/te aliquid eſſe fecit.
nec te lapidem/nec te ferrum.
nec te gentilem/nec iudeū/Sꝫ
hominem xpiſtianum fecit/Et
poſſes ſcire diuina ſacramenta
et viam qua itur in celum/Ipe
quoq; deus cum ad culpā pri-
mi parētis tu et ceteri homines
paradiſum amiſiſſetis/naſci pro
te voluit/fieri homo. capi. cedi.
vituperari. crucifigi. mori/Ac ſuo
te precioſo redimere ſanguine.
Et quam magna ingratitudo eſt
iniquitas. inhumanitas/feritas
hunc qui tanta pro te fecerit.
propter vilem relinquere muli
erculam/hoc ſatis te ceteroſq;
xpiſtianos monere deberet/vt
omiſſis amoribꝫ illicitis deo ſo
li ſeruirent/Sed cogita vlteri
us quid agis mi Ipolite/pulch-
ra tibi videtur amica tua/necnō
venuſta/ita q̄ nil ſupra. Credis
ne tu/q̄ ipſa ſemper permaneat
pulchra/ſies forma fugax/vt i
quit Tragedus. Mulier que
hodie formoſa eſt/cras diffor-
mis erit. Quid tu bona perpe-
tua et immutabilia/pro cadu-
cis tranſitoriis mutabilibuſq;
permutas/Sic vt putas ſpec-
tabili forma mulier leue hoc
bonum eſt/Nichil enim forma

mulieꝛs ẽ/ĩ moꝛibꝰ ſit adiuta
/Caſtitas eſt vt habemus apud
poetas/necnon etiam apud ſa-
cram ſcripturam/ que pulchram
feminam laudat/non forma .
Tu non caſtitatem ſequeris
/ſed ſolum formam amas/. For
ma enim hec vti flos agri deci
dit/Roſa mane rubea/ſero lang
ueſcit/Nihil formoſius eſt vir
tute atqꝫ honeſtate. /Si hec in
tuereris/multo tibi formoſior
videretur/quam tua ſit amica
/Etenim nec lucifer nec heſpe-
rus tam decorus eſt/quam ip-
ſa facies honeſtatis/quam qui
reliquit propter mulierem . Eſti
ſtima oro/quam ſit delirus et
amens/Ceterum ipolite vt trã
non multis vtar/. Sed quam
amas mulier/non tua ſola eſt
/cum plures eam mulierem ha-
bent/nec ipſa te ſolum amat
/Sed alios quoqꝫ amat/Quid
tu in turba vis facere/ Cogita
te iam eſſe in veſpero/iam ſe-
nem ./iam morti proximum .
/vis ne cum iuuenibus conten-
dere/vis cum robuſtis pugna-
re/Quid tibi in eo prelio que-
ris/in quo victor ſuccũbis/mag
na res eſt virum ſenem/a iuue-
nibꝰ extorquere mulierem./ Si
tam es potens vt extorqueas .
/vicaſti cum prelium huiuſmodi
ſit vt vincens ſuccũbat. Quid
eſt oro mulier/niſi iuuentutis

expilatrix/virorum rapina/ Pe
num mors/patrimonij deuora-
trix/honoris pernicies./pabulũ
dyaboli. Janua mortis/Infer-
ni ſupplementum/Cogita mi ipo
lite quot mala per mulieres il-
las euenerunt./Cum Salomõ/
/Cũ Holofernes/ tum Samp-
ſon/per mulierem decepti fuerũt
Non te credas ſic fortem eſſe
/vt non illudaris. /Sed quan-
to viris illis debilior es/incau-
tior/imprudentior. tanto te ab
eo loco/ſemoue/ĩ quo potes de
cipi ./Nichil eſt mulieris amore
/qui cum peccato eſt ./non eſt in
muliere ſtabilitas ./Que nunc
te amat./cras alium amabit .
/et vna tecum amabit alios .
/Quid tu huc amorem exiſtimes
qui in plures diuiſus eſt/Nul-
la mulier tam fixe aliquẽ ama
uit/que veniẽte nouo proco/no
uiſqꝫ vel precibus vel munerī-
bus non mutauerit amorem/
/Mulier eſt animal imperfectum
Varium/fallax/multis morbis/
paſſionibuſqꝫ/ſubiectum./ſine
fide./ſine timore./ſine conſtan-
cia/ſine pietate/De his loquor
mulieribus/que turpes admit
tunt amores/nunq̃ hee ſtabi-
les ſunt ./Namqꝫ vt ſemel a
recto tramite receſſerunt./Iam
ſe liberas arbitrantur./vt quo-
cumqꝫ velint vagẽt/nec amplius
vel aĩ vel mariti timorẽ habẽt/

voluptatem tibi qui iam ſenio
exhauſtus es parum placere·
Nam q̄d ne dum tibi antiq̄ iā
et arido ſed iuueni hūmecto il
la inepta et ſpurcida voluptas
cōferre pōt quā mox penitudo cō
ſequit̄ An nō maḡ res eſt amo
nicō illa ac citacō ſiue cōminacō
quedā que poſt peccatū eueſti
gio mentē hoīs cruciat· q̄ ini
quus eſt homo q̄ tociēs amoni
tus non q̄eſcit· qui penitus non
emēdat· qui correctus non effi
cit̄ melior· q̄d ille actus carnal̄
opat̄· niſi carnis interitū vtinā
ſolaz carnē intimēt et nō occi
dēt aīaz· At duo cū inuicē coe
unt vir atz feīa q̄ſi duo vaſa te
ſtea michi vident̄ que inter ſe
cōfricēt̄ donec rumpant̄ et ad
nichilū redigant̄· Tu tñ non
mcoitū ſed in viſu ſmoneqz for
ſitan oblectaris· q̄d obſecro in
viſu eſt tam pulchri vt non in
uenies aliq̄d pulchrius Pulch
ritudo quā debemus querere in
celo eſt· Cui nulla pōt res mun
dana cōparari· In illis omīs p
fecciō eſt mundana ſemp dimi
nuta ſūt· illa ppetua· hec caduca
illa fixa· hec fluxa· hanc quā tu
miraris formā paululū quid fe
bris eripiet tibi· Aut ſi morbus
iſte actu abſfuerit ſenectus nō
deerit que illā tenerē ſucci ple
nāqz faciē rugoſam criſpamqz
reddat ſient illa que nūq̄ miā
tas menbra decurſu tēporis an

da· mīg ſqualida fetore ac ſpur
cicie plena· non oculi ſplendorē
ſuabunt· fetebit os· collum in
curuabit̄ Corpus vndiqz ſicco
et arido trūco fiet ſimile Cogi
ta hec et auerte ſpem prius fu
ge q̄ priueris· multo enim me
lius eſt rem cōtempnē q̄ pdē
Iam vero de ſmone ſuaui dul
ci placido et mellifluo quo te di
cis oblectari admodum miror
Quid enim ſmo muliebris in
ſe dulce habet· quid dicit tibi
amica· Nempe aut queriē aut
ploeat aut minatur aut tibi in
anes fabellas ēfert Dicit quid
cum vicina fecerit· quod ſom
niauerit· quot oua gallina pepe
rit· quibꝫ floribꝫ ſerta compo
nunt̄· Omnis ſermo mulieris
de re vana leuiqz eſt· In quo
qui oblectatur et ipſum leuem
oportet eſſe· Narrat tibi non
nunq̄· ſe et cum alio amatore
et quo pacto iacuerit quid do
mi receperit quam cenam habu
erit· quibus voluptatibus fue
rit vſa· quibꝫ verbis oēſa· que
res non gaudiū tibi ſed crucia
tum afferunt· Sed accipe que
velis gaudia in ſermone amice
ecis ne tam amens ricōmiſqz in
opꝫ vt non magis in alicuius
docti viri verbis ſermonibuſqz
literis riſione omīa ſimul que
in amore ſūt gaudia· rurſuſqz
tedia mlta iſta· pauca illas ēp
ries veraqz illius ſentēciā dicēs

Quũ paruũ mellis in multo felle
moeſum inquit amorẽ eſſe· Cũ
ergo ipolite totus amor de quo
loquimur· vanus· aſper· ama/
rus· damnoſuſqꝫ ſit· et homi/
nẽ morbo grauiſſimo teneat cu/
randum eſt vt ab eo libereris·
Cura autẽ ea eſt vt menti tue ꝑ
ſuadeas malum eſſe amorem·
Poſt hec declines amice ſer/
monem· ocium fugias in nego
cio ſemper ſis· viros bonos qui
te inſtruant ſequaris· nulli lu/
do· nulli conuiuio interſis· Si
qͦd largita eſt amica abſte ab/
icias· michil penes te qd illius
ſit puta illam eſſe nunciũ dia/
boli· qui te perdere velit Sint in
memoria xpiſti beneficia que
tibi impendit Cogita quod be/
nefacienti premia in celeſtibꝫ ſe
dibꝫ· et quot male facienti ſup
plicia apud inferos ꝑparata ſũt
Cogita dies tuos aſſidue fieri
breuiores· inſtareqꝫ ſemꝑ vlti/
mum· Cogita quia irriſui eſt q̃
amat et preſertim vir euo ma
turo· Cogita inſtabilem mulie
ris animũ cogita perdicionem
temporis quo nichil eſt precio/
ſius· Cogita diſſipaciones ho
norum Cogita vitam qua viui
mus breuiſſimam in hoc ſeculo
q̃uis voluptatibꝫ ſit dedita et
in alio mundo quẽ inquirimus
nullum eſſe vite finem· Nec ſi
tecum ſedule cogitaueris precep
taqꝫ iſta tenueris amorem quo
cruciaris a te breui tempore re/
legabis· virumqꝫ alium te pre
ſtabis deo gratum celoqꝫ dig/
num· Vale hec habui que nũc
raptim contra amorem dicerem
alias vbi ocium fuerit pluribꝫ
te amonebo Iterum vale et qd
tibi damno eſt auertere ſtude
Ex vienna ſecundo calendas ia
nuarij Anno domini milleſimo
quadringenteſimoquadrage/
ſimotercio

Amoris remedium finit

LANDES- UND STADT-BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

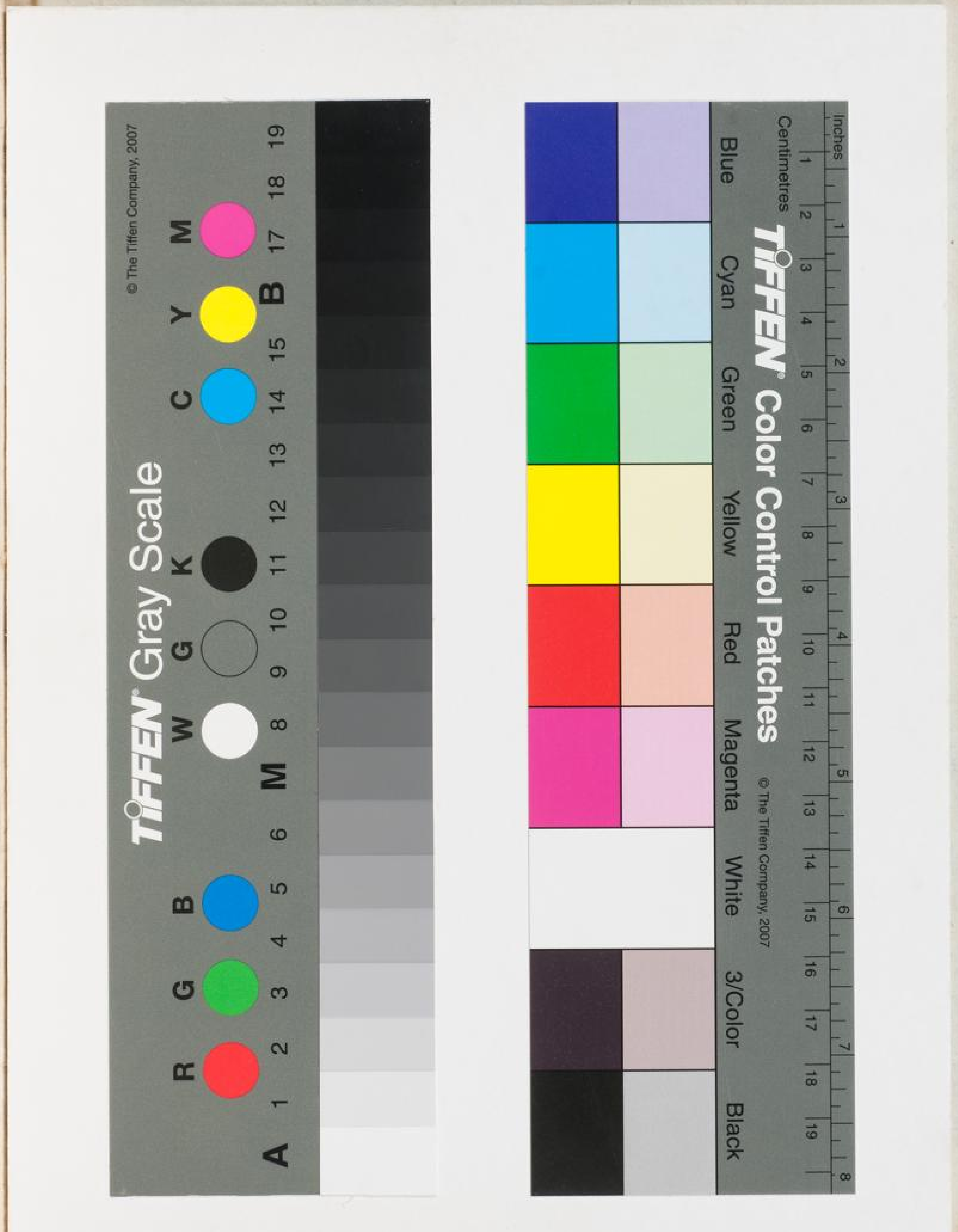
TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black
Inches
Centimetres